

Īsziņas

Sadarbība turpināsies

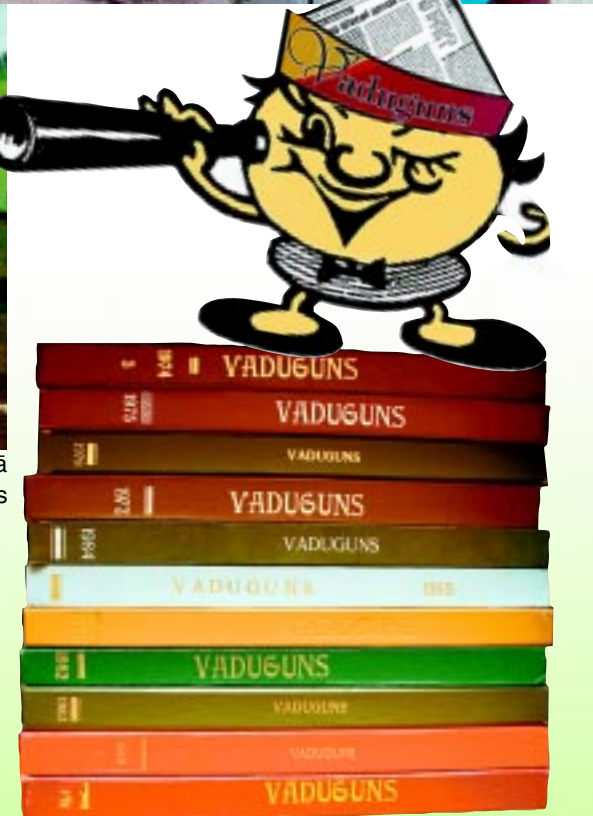
Pagājušās nedēļas nogalē Balvu Kultūras un atpūtas centrā pašvaldības aģentūras "San-Tex" direktors Uldis Sprudzāns māju pārvaldniekus informēja par aktualitātēm pilsētā. Viņš pastāstīja, ka oktobrī jāpārslēdz ligums par gāzes sistēmas apkalpošanu, ko līdz šim veiksmīgi darīja uzņēmums "Latvijas propāna gāze". Māju pārvaldnieki lēma, ka sadarbība varētu turpināties. Tāpat viņi uzslavēja gāzes speciālista Jura Pošeikas darbu, mudinot uzņēmuma vadību atbalstīt savu darbinieku gan morāli, gan materiāli.

Ir četras paraugmājas

Savukārt akciju sabiedrības "Balvu Enerģija" valdes priekšsēdētājs Aivars Zāģeris māju pārvaldniekiem pastāstīja par situāciju ar parādniekiem, īpaši uzslavējot četrus daudzdzīvokļu namus – Bērzpils 14, Partizānu 39a, Brīvības 68 un 70 - iedzīvotājus Balvos, kuriem nav parādu. Kopējais iedzīvotāju parāds ir nedaudz lielāks nekā 90 tūkstoši eiro.

Iemūrē pamatakmeni

Pagājušajā nedēļā robežšķērsošanas vietā "Vientuļi" iemūrēja pamatakmeni centrālās kontroles ēkas jaunbūvei. "Vientuļos" paredzēts izbūvēt piecas kontroles joslas katrā virzienā, galveno kontroles ēku ar kontroles nojumēm un paviljoniem, padziļinātās kontroles ēku, saimniecības ēku, ceļus un laukumus, un citu nepieciešamo infrastruktūru, kas būs atbilstoša visām Latvijas un ES prasībām, lai varētu apkalpot gan pasažieru, gan kravas transportu.

Bez vēstures nav nākotnes! 2015.gada laikraksta "Vadugums" krāsainajā sienas pārlietamajā kalendārā ieskatīsieties vēsturē uzsvērt: "Bez vēstures nav nākotnes!"

Pārsteigumi neizpaliks!

Rīt sāksies Latvijas Pasta preses izdevumu abonēšanas kampaņa 2015.gadam, kuras laikā iespējams abonēt Ziemeļlatgales laikrakstu "Vadugums". Jāpiebilst, ka abonēt "Vaduguni" izdevīgāk ir redakcijas telpās Bavos, Teātra ielā 8.

"Vaduguni" – avīzei, kas dzimusi kā "Balvu Taisnība" kopā ar Balvu rajonu - nākamā gada 5.martā apritēs 65 gadi. "Vadugums" nekad nav bijusi depresīvo laikrakstu vidū, jo vienmēr ir atradusi uzņēmīgus, strādīgus un čaklus ļaudis, kuri nav slēpuši sveci pūrā – viņi ir cēlušies un iedrošinājuši ikvienu lasītāju, tostarp žurnālistus iet, darīt un nepadoties!

Vai mēs apjaušam vēstures dvesmu? Gribas ticēt, ka 'jā', jo dzīve turpinās, tāpat kā katrā jaunākajā laikraksta numurā atrodam jaunus varoņus, jaunus stāstus, turklāt citādus kā katra nākamā diena, ko izdzīvojat arī jūs, mūsu lasītāji. Arī nākamgad mēs kā orientieristi dzīves krustceļos meklēsim kopīgus kontrolpunktus. Tie, iespējams, ne vienmēr būs viegli sasniedzami, tomēr kas tad būtu cilvēks, ja netiekotos pēc gaišā un labā?!

Nākamgad paaugstināsies gan "Vadugums" abonēšanas cena, kuru

nemaiņām piecus gadus, gan reklāmas izcenojumi. Jāatzīst, cenas paaugstināšanu centāties novilcināt, kaut gan dzīves realitāte un ekonomiskie aprēķini jau sen liecināja, ka tas ir neizbēgami – elektrība, apkure, degviela un citi pakalpojumi kļuvuši dārgāki. Sastopoties ar jebkādiem pārbaudījumiem, vienmēr sev atgādinu - arī tās mani neiznīcinās.

Nešaubos, ka arī 2015.gadā būsīm kopā! Un viennozīmīgi neizpaliks arī pārsteigumi:

Nr.1 – abonējot laikrakstu 2015.gadam, dāvanā saņemsiet krāsaino sienas pārlietamo kalendāru "Vadugums 2015"!

Nr.2 – bezmaksas reklāmu gada un pusgada abonentiem attiecīgi 6 un 3 eiro vērtībā!

Nr.3 – abonējot laikrakstu visam gadam uzreiz, viens mēnesis par brīvu, jo ietaupāt EUR 4,40!

Nr.4 – visi, kuri abonējuši laikrakstu "Vadugums" visam 2014.gadam, saņems 10% atlaidi 2015.gadā!

E.Gabranovs

Sakarā ar 12.Saeimas vēlēšanām. Drošības policija lūdz iedzīvotājus, kuru rīcībā ir informācija par iespējamu balsu pirkšanu vai konstatētiem balsu pirkšanas gadījumiem, vērsties Drošības policijā, zvanot 67208964, 27842496 vai sūtīt e-pastu uz adresēm dpdd@dp.gov.lv vai valmiera@dp.gov.lv. Tāpat ir iespēja vērsties arī tuvākajā policijas iecirknī vai zvanot pa tālruni 110.

Nākamajā Vadugunī

- Vai meža zvēriem jāēd tabletes folijā?
Atbild PVD speciālisti
- Bauda gan naškus, gan siltas pusdienas
Mazais bizness

lejūtas 19. gadsimta skolēnu lomā.

2. lpp.

Gulbīti, gulbīti, kustīni kājiņas!

9. lpp.

Politiskā reklāma

**Aicynojam napalikt molā
i atdūt savu bolsu par tīsysku vaļsti!**

Nr. 1

Eva Mārtuža
Filoloģijas zinātņu maģistre, Teoloģijas zinātņu maģistre, redaktore a/s „Lauku Avīze”, rakstniece un dzejniece, vairāk kā 10 grāmatu autore

Nr. 2

Aigars Zimelis
Uzņēmājs, pārliecināts latgalietis, tētis 5 bērniem, pirmā latgaļu t/c „Oga” īpašnieks, centrā realizē arī kultūras projektus. Prijuļē novada domes deputāts

Nr. 3

Inga Čekša-Ratniece
Filoloģe, maģistra grāds valsts pārvaldē, Rēzeknes Mākslas un dizaina vidusskolas projektu vadītāja

Nr. 4

Dainis Skrūzmanis
Ekonomists, SIA „SD Finances” un SIA „NB Jaunsilvas” valdes loceklis, SIA „Tabularius” grāmatvedības eksperts

Nr. 5

Raitis Bukovskis
Maģistra grāds vides zinātnē, SIA „AG Biznesa konsultācijas” valdes loceklis

Nr. 6

Jānis Mārtužs
SIA „QWERTY” valdes priekšsēdētājs, SIA „IT risinājumi.lv”, SIA „AM”, SIA „Saulīšu Internets”, valdes loceklis

Nr. 7

Īra Aikšne
Profesionālās tālrunzvanītājas un profesionālās pilnveides izglītības iestādes „PASA” izglītības metodiķe

Nr. 8

Darja Orele
Maģistra grāds politioloģijā, Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras vecākā inspektore

Nr. 9

Santa Gabule
Maģistra grāds sociālajā zinātnē, SIA „BBH Investments” SPA un skolotāju kopības sākuma vadītājas asistente

Nr. 10

Vineta Kiršteine
Juriste Latvijas Universitātē

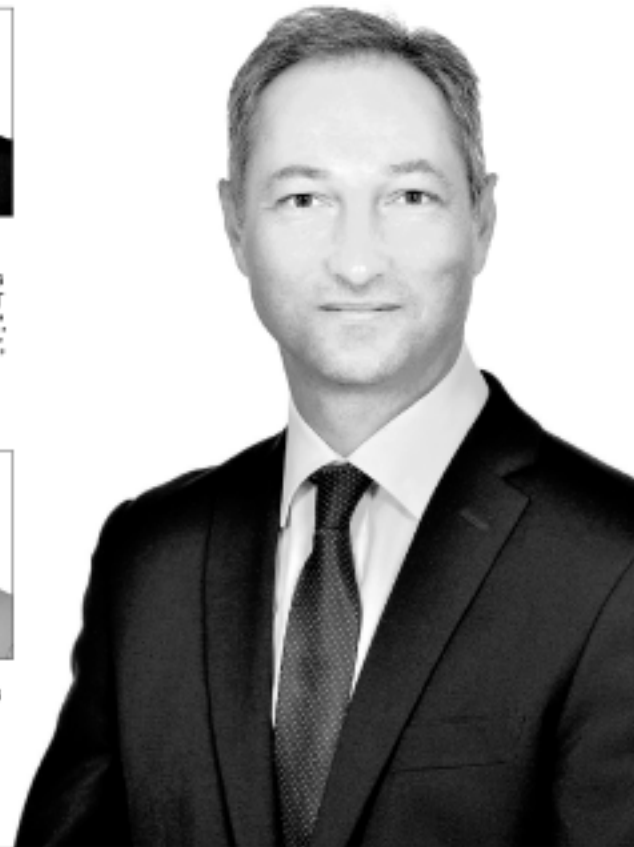
Nr. 11

Indra Ozoliņa
AS „SEB banka” referente

Nr. 12

Ivars Jasmanis
Jurists

Kur ir tiesiskums, tur ir kārtība.
Kur ir kārtība, tur drošība un labklājība.

Jānis Bordāns,

Jaunās konservatīvās partijas valdes priekšsēdētājs,
ministru prezidenta kandidāts.

Sazinieties ar mums:

Kancelere Jolanta Eihentāle

Mob. tālr.: 29453111

E-pasts: kanceleja@konservativie.lv

konservativie.lv

*Reklāmu apmaksā Jaunā konservatīvā partija

Viļakas novadā

Ielūkojas skolu vēsturē

26.septembrī Viļakas Novada muzejā notika pasākums “Skolnieks cauri laikiem”, kurā bērni iepazīna skolu vēsturi dažādos laika posmos, uzzināja, ko mācījās skolēni 19.gadsimta beigās, Latvijas brīvvalsts un arī padomju laikos. Bērni mēģināja iejusties agrāk dzīvojušo skolēnu lomā, pielaiķojot vizes un tā laika apģērbu, rakstot ar tinti un spalvaskātu, skaitot ar kociņiem, kā arī lasot tekstu gotu rakstā, kā to darija viņu senči.

Ideja noorganizēt šādu pasākumu radās pēc šovasar Viļakas Novada muzejā organizētās izstādes “Senās mācību grāmatas”, kurā varēja aplūkot 19.gadsimta un vēlāku laika posmu grāmatas. “Katrā no šiem laika posmiem skolēnu dzīve bija atšķirīga un neatkārojama, tādēļ nolēmām parādīt mūsdienu bērniem, kā dzīvoja un mācījās 19.gadsimta beigu, pirmās Latvijas brīvvalsts un padomju laika skolēni,” par idejas tapšanu pastāstīja muzeja vadītāja Rita Gruševa. Viņa atzina, ka pasākuma mērķis bija parādīt, kā laika gaitā mainījās skolnieka jēdziens, izglītības mērķi un uzdevumi, kā attīstījās skolu tradīcijas un pārvērtās skolēnu uzvedības normas.

Izmantojot to laiku liecības – fotogrāfijas, grāmatas, rakstāmpiederumus, dažus apģērbus un citus priekšmetus no Viļakas Novada muzeja krājuma, kā arī no pirmās novada mācību iestādes – Eržepoles skolas, muzeja

Foto - no personīgā arhīva

Tāpat kā 19.gadsimtā. Meitenēm ļoti gribējās uzzināt, kāda bija sajūta skolēniem 19.gadsimtā, bargā ziemā, dodoties uz skolu ievistītiem vilnas lakatā un ar vizēm kājās.

darbinieces sarūpēja neaizmirstamu ceļojumu laikā. Sevišķu interesi izraisīja aktivitātes, kurās bērni iemēģināja roku, rakstot ar tinti un spalvaskātu, kā arī iespēja pielaiķot vizes un ietīties vilnas lakatā, kā to darija aizpāgājušā gadu simteņa bērni, dodoties uz skolu. Ar prieku pasākuma dalībnieki izmēģināja skolotāju sveicināšanu 20.gadsimta sākuma

Foto - no personīgā arhīva

Padomju laika pionieri. Mūsdienu skolēni maz ko zina par padomju laikos skolā valdījušo disciplīnu, obligātajām skolēnu formām un citiem tā laika atribūtiem. Lai iejustos savu vecāku un vecvecāku skolas ikdienā, bērni neatteicās uzsiēt arī sarkanos pionieru kaklautus.

skolēnu manierē: meitenes - ar reveransu, zēni - paklanoties.

Pēc pasākuma Viļakas pamatskolas skolēni atzina, ka visinteresantāk bija uzzināt tieši par 19.gadsimta skolu tradīcijām un ikdienu, rakstīt ar spalvaskātu, pielaiķot apģērbu un lasīt gotu šriftā. Ne mazums prieka bērniem sagādāja iespēja skaitīt, dalīt un atņemt ar kociņu palīdzību.

Pasākuma noslēgumā izvērtās spraiga diskusija par to, kā mainījusies skolēnu dzīve mūsdienās, salīdzinot ar senākiem laikiem, kad galvenais bērnu uzdevums bija iemācīties rakstīt, lasīt un rēķināt. Neskatoties uz mūsdienu bērnu lielo noslogotību un pieaugošo apgūstamās informācijas apjomu, Viļakas skolēni atzina, ka agrāk mācīties bija daudz grūtāk.

I.Tušinska

Politiskā reklāma

Balso par ZZS Latgalē

- Ja Tev rūp mūsu reģiona drošība, attīstība un labi apmaksātas darbavietas – mēs esam domubiedri.
- Ja Tu domā, ka, indeksējot pensijas, jāņem vērā arī darba stāžs, – mēs esam vienprātis.
- Ja Tu piekrti, ka jāattīsta mūsdienīga profesionālā izglītība, – mēs esam vienā komandā.
- Ja Tu saproti, cik svarīgi ir novērst rindas pie ārstiem, samazināt pacientu līdzmaksājumus zālēm un pacientu iemaksas par veselības pakalpojumiem, – mēs esam Tavā pusē.
- Ja Tu novērtē, cik būtiska Latvijai ir kvalitatīva izglītība, kas pieejama visiem bērniem neatkarīgi no vecāku rocības, – ķeramies pie lietas!

Līga Kozlovska • Andrejs Panteļejevs • Raimonds Vējonis • Jānis Klaužs • Jānis Trupovnieks

Saraksts Nr.

12

Saimnieki savā zemē

Zaļo un
Zemnieku
Savienība

Reklāmu apmaksā Zaļo un Zemnieku savienība

Baltinavas novadā

Pēta klimata izmaiņas

Jau otro gadu Baltinavas vidusskolas vecāko klašu skolēni kopā ar jauniešiem no Polijas, Čehijas un Vācijas pēta klimata izmaiņas. Pērn paviesojušies Vācijā un Čehijā, šajā septembrī viņi Baltinavā uzņēma ārzemju viesus.

No 21. līdz 25. septembrim Baltinavas vidusskola uzņēma ciemiņus - 15 skolēnus un 6 skolotājus no Čehijas, Polijas un Vācijas, ar kuriem kopā turpināja pērn iesākto darbu klimata izmaiņu izpētē. Katras dalībvalsts pārstāvji angļu valodā prezentēja gada laikā paveikto. Baltinavas vidusskolas svešvalodu skolotāja Tatjana Bolgarova atzina, ka izpētes tēma bija nopietna, taču tas nebija vienīgais ieguvums. Veiktais pētnieciskais darbs sniedza skolēniem ne tikai papildus zināšanas par šo tēmu, bet bija arī laba izdevība praktizēties angļu sarunvalodā. "Salīdzinot ar iepriekšējo gadu, bērni jau daudz labāk un brīvāk komunicē angļu valodā, un jaunapgūtās zināšanas noteikti atspoguļosies arī svešvalodu stundās," pārliecināta skolotāja.

Šogad jaunieši pētīja zemes un ūdens piesārņojumu vietā, kurā dzīvo. "Mēs pētījām un veicām dažādus ķīmiskus eksperimentus ar paraugiem no Svātūnes ezera ūdens un zemes, kas ņemta no skolas dārza. Praktiska darbošanās bija tikai pirmais solis, jo ne mazāk svarīgi bija rezultātus apkopot,

izveidojot uzskatāmu prezentāciju angļu valodā. Viss šis process, kā arī darba izklāsts un prezentēšana, mūsaprāt, bija veiksmīga," iespaidos dalās viena no izpētes dalībniecēm Beāte Graudumniece. Jauniete ir pārliecināta, ka šis kopīgais pasākums ietvēra sevi ne tikai pētniecību un *sausu* teoriju, tā bija laba iespēja iepazīt jaunus cilvēkus, citas valstis un to kultūru: "Tā kā daži projekta dalībnieki jau bija savstarpēji pazīstami, sadarbšanās un kopējs darba process bija vienkāršāks, nekā tiekoties pirmo reizi. Iespaidu par sevi mēs jau radījām pirmajā tikšanās reizē Čehijā, tagad atlika radīt priekšstatu arī par Latviju kopumā." Tā kā mūsdienās par jebkuru valsti un vietu sociālajos tīklos iespējams gūt pietiekami daudz informācijas, lai veidotos priekšstats par šo vietu, Baltinavas skolēnu uzdevums bija šo priekšstatu veidot pareizu. "Nolēmām, ka, esot Latvijā un Latgalē, ir vērts redzēt Rēzekni, "Zeimuli", "Goru", kā arī Siguldu un Vecrīgu un, protams, jānobrauda senlatviešu dzīves atmosfēra un tikko ceptas maizes garša Viļakas novada "Vēršukalna" muzejā," stāsta Beāte. Viņa neslēpj, ka ārzemju viesu atziņas patiesi priecēja, jo viņi pauda apbrīnu par skaistajām, neskartajām Latvijas ainavām, kas pavērās skatam mūsu valsti pretstatā industriālajai videi, pie kuras ciemiņi vairāk raduši. "Ārzemju viesi

Foto - no personīgā arhīva

Visi kopā. Baltinavas vidusskolas skolēni, uzņemot ciemiņus no Polijas, Vācijas un Čehijas, centās parādīt Latviju, Latgali un Baltinavas novadu no vislabākās puses. Arī šajā mācību gadā viņi turpinās klimata izmaiņu izpēti, bet jau nākamā gada pavasarī dosies uz Poliju, kur prezentēs paveikto.

priecājās arī par atvērtajām garšas kārpīnām, kad tikko cepta maize ar mājas gatavotu sviestu burtiski kusa mutē, kā arī apkārtējo viesmīlību," secina Beāte. Ārzemnieki izteica komplimentus arī par skaistajām latviešu meitenēm un Latvijas

ātro un visur pieejamo internetu.

"Katra tikšanās citā valstī paplašina gan mūsu redzesloku, gan draugu pulku, tieši tāpēc ar nepacietību gaidām atkalredzēšanos Polijā 2015.gada martā!" apgalvo Baltinavas vidusskolas skolēni.

I.Tušinska

Politiskā reklāma

KOPĀ Latgales izaugsmei!

Saeimas vēlēšanās LATGALES PARTIJA ir kopā ar VIENOTĪBU!

Latgales partija – tas ir politisks spēks, kuram patiešām ir svarīga sava reģiona attīstība un mūsu – latgalešu labklājības celšana. Šajā sarakstā ir cilvēki, kuri jau ir pierādījuši savas spējas cīnīties par Latgales interesēm. Esmu pārliecināts, ka šie cilvēki izmainīs attieksmi pret Latgali un tuvākajā nākotnē Latgale vairs nebūs Eiropas nostūrīs.

4.oktobrī aicinu atnākt uz vēlēšanu iecirkni un balsot par Latgales attīstību,

balsot par sarakstu Nr.4!

Visi kopā – Latgales labklājībai!

Sergejs Maksimovs,
LATGALES PARTIJAS valdes loceklis
Viļakas novada domes priekšsēdētājs

Politisko reklāmu apmaksāja partija VIENOTĪBA

Baltinavas novadā

Tikšanās ar dzejnieci Inetu Atpili-Jugani

Dzejas dienas ir viena no latviešu tautas kultūras tradīcijām, ko čakli kopj arī Baltinavas novadā.

Par dzejas dienu aizsākumu Latvijā uzskatāms gads, kad Rainim atzīmēja 100.dzimšanas dienu, jo jau nākamajā gadā iesākās Dzejas dienu ikgadējā rīkošana visā Latvijā. Arī Baltinavas novads ik gadu iesaistās Dzejas dienās. Šogad Baltinavas vidusskolas Paaudžu centrā notika tikšanās ar dzejnieci, kultūras darbinieci INETU ATPILI-

JUGANI. Atmosfēras radīšanai pasākumā atskaņoja grupas "Kardināls" dziesmas, kuru tekstu autore ir Ineta. "Lai gūtu idejas dzejoļiem, nav nepieciešama īpaša atmosfēra. Svarīgi ir vārdi, jo tie spēj izsacīt visu. Grūtāk ir ar dziesmām. Rakstot tekstus, jāņem vērā gan labskanība, gan rindiņu garumi un atskaņas," atzina Ineta.

Pasākuma vadītājas, 12.klases audzēknes, lasīja dzejnieces populārākos dzejoļus latgalešu valodā. Arī skolēni no citām klasēm nolasīja savus sagatavotos

dzejoļus. Uz jautājumu: "Kā radās doma rakstīt latgaliski?" Ineta atbildēja: "Tas nebija nekāds protests pret to, ka tiek rakstīts tikai latviešu valodā. Strādājot projektā "Vīna vosora deļ vysu", sāku plašāk pielietot latgalešu valodu. Nu jau esmu ceļā uz trešās dzejas grāmatas izdošanu. Pirmoreiz grāmata būs latgalešu valodā." Pasākuma izskaņā Ineta nolasīja savu vēl nepublicēto dzeju. Tāpat viņa pastāstīja, ka šobrīd intensīvi noris darbs pie kādas dokumentālas filmas.

"Ziedi. Mūzika. Dzeja"

Ar Agritas Luīzes Kušnires flautas skaņdarbu 26. septembra pēcpusdienā Baltinavas Mūzikas un mākslas skolā atklāja pasākumu "Ziedi. Mūzika. Dzeja".

Uzrunājot klātesošos, pasākuma vadītāja Madara Balode atzīmēja, ka arī Baltinavā dzīvo atpazīstami dzejnieki un literāti, kas ar savām dzejas rindām priecējuši lasītājus visā Latvijā, apkopojot tās uz papīra un iesienot izdevumos.

Pasākumā piedalījās 6 dzejnieki: Veneranda Andžāne (Baltinava), Pēteris Keišs (Baltinava), Laima Ločmele (Briežuciems), Santa Mežābele (Viļaka), Līga Slišāne (Baltinava), Mārtiņš Mūrmanis (Briežuciems). Klātesošie iepazinās ar dzejnieku biogrāfiju, radošajām aktivitātēm, uzklūs dzejnieku atbildes uz pasākuma vadītājas uzdotajiem jautājumiem. Dzejnieki lasīja savus izvēlētos dzejoļus, kā arī sniedza nelielu ieskatu šī briža radošajās

aktivitātēs, tuvākajos nākotnes plānos.

Baltinavas etnogrāfiskais ansamblis (vadītāja Antoņina Krakope) pasākumā izpildīja dažādas dziesmas – "Rožulauks", "Ni nu lustes es dzidoju", "Klāt rudentiņis", "Visi vēji mani pūta". Tāpat uzstājās sieviešu vokālais ansamblis (vadītāja Marija Bukša) ar dziesmām "Lidojums", "Caurvējā", "Pa rudenīgiem ceļiem".

Izmantojot izdevību, ka pasākumā piedalījās radoši cilvēki ar dzejas stīgām dvēselē, vadītāja vēlējās izdibināt, kādām īpašībām, prasmēm jāpiemīt, lai cilvēks varētu rakstīt dzeju, jo, kas to lai zina, varbūt šodien mūsu starpā ir kāds dzejas cienītājs, kas klusitēm lolo cerību kādreiz kļūt par dzejnieku vai rakstnieku? Atbilstoši pasākuma tematikai, vadītāja bija sagatavojusi īpašu ziedu, uz kura ziedlapiņām uzrakstīja dzejnieku atbildes par to, kādam ir jābūt cilvēkam, lai viņš būtu dzejnieks.

Ciemojas dzejnieki. Pasākumā Baltinavas Mūzikas un mākslas skolā piedalījās gan dzejnieki no Baltinavas, gan no kaimiņu novada.

Dzejnieki neslēpa, ka nepieciešamās īpašības ir: emocionalitāte; radošums; cilvēkam jābūt nedaudz trakam, godīgam, gudram, zinošam (daudz jālasa), dziedošam un dzīvespriecīgam; ir jāpiemīt arī spītībai, neatlaidībai; svarīgi, lai vienmēr tiktu glabātas kopijas (!).

Pasākuma noslēgumā izskanēja novēlējums, lai ikviens cilvēks, kurš sevi saskata kaut daļu no šīm īpašībām un uzskata dzeju par sev tuvu, nekautrējas un droši izpaužas, savas domas un idejas pierakstot uz papīra.

Sagatavoja I.Zinkovska

Kā vērtējat prasību diennakts tumšajā laikā apdzīvotās un ārpus apdzīvotām vietām obligāti lietot apģērbu ar gaismu atstarojoša materiāla elementiem?

Viedokļi

Mērķis nav sodīt, bet informēt un veicināt izpratni

JĀNIS RAIBEKAZS, CSDD Gulbenes reģionālās nodaļas priekšnieks

Rudenī un ziemā tumšais laiks *aizņem* lielāko diennakts daļu. Arī laika apstākļi, salīdzinot ar vasaru un pavasari, kļūst tādi, kas neveicina labāku redzamību. Līdz ar to ceļu satiksmē vairāk nākas piedalīties diennakts tumšajā laikā un sliktas redzamības

apstākļos. Uz Latvijas ceļiem arī joprojām cieš un iet bojā cilvēki, aptuveni puse no kuriem ir tieši mazaizsargātie satiksmes dalībnieki – gājēji un velosipēdisti. Piemēram, 2012.gadā no 1.janvāra līdz 28.septembrim bija 122 bojāgājušie. Šajā pašā laika periodā 2013.gadā – 119 bojāgājušie, savukārt šogad jau 145 bojāgājušie. Tādēļ mums visiem kopā jā dara viss, lai pagājušā gada rudens statistika uz ceļiem neatkārtotos. Droši vien ikviens satiksmes dalībnieks ir arī paguvis pārliecināties, ka tumšos un/vai lietainos laika apstākļos ir grūtāk pamanīt gājējus un velosipēdistus. Bet atstarojošo vestu apģērba vai citu atbilstošu atstarojošo elementu izmantošana ir veids, kā mazaizsargātajiem ceļu satiksmes dalībniekiem kļūt pamanāmiem un sevi pasargāt. Jāpiebilst, ka arī ceļu infrastruktūra Latvijā ne vienmēr pilnībā nošķir mazaizsargātos satiksmes dalībniekus, īpaši gājējus un velosipēdistus, no pārējiem satiksmes dalībniekiem, piemēram, no automašīnām. Jebkurā gadījumā, manuprāt, izdarītie grozījumi noteikumos samazinās bojāgājušo skaitu. Par šiem jautājumiem vairākkārt diskutēts Ceļu satiksmes drošības padomes sēdēs, spriests dažādās satiksmes drošības ekspertu diskusijās, kur panākta vienota izpratne un vienošanās par šiem jauninājumiem. Līdz ar to šo priekšlikumu arī iesniedza

valdībā un guva tās atbalstu.

Vestes plānots dalīt Latvijas mazturīgajiem iedzīvotājiem sadarbībā ar Latvijas Samariešu apvienību, kuriem ir atbilstoša pieredze un informācija, gadu garumā rūpējoties par trūcīgajiem cilvēkiem. Jāpiebilst, ka savā un savu tuvinieku drošībā ieguldītie eiro, kas iztērēti par atstarojošu vesti vai ķiveri, noteikti atmaksājas. Šie pāris eiro, kas ieguldīti vestes un aizsargķiveres iegādē, nav salīdzināmi ar zaudējumiem, kas varētu būt gadījumā, ja uz ceļa ciestu vai ietu bojā tuvs cilvēks. Turklāt viens ceļu satiksmes negadījumā bojāgājušais rada morālus un emocionālus zaudējumus ne tikai tuviniekiem, bet arī materiālus zaudējumus valstij un tautsaimniecībai, kas lēšami pusmiljona eiro apjomā. Jebkurā gadījumā ikviena darbība, kas veltīta satiksmes drošības uzlabošanai, ir apsveicama. Protams, tas attiecināms arī uz satiksmes infrastruktūru, taču jāatceras, ka tās uzlabošana ir vairākkārt ietilpīgāks pasākums, salīdzinot ar atstarojošas vestes vai aizsargķiveres iegādi un nēsāšanu. Taču šis nav piemērots brīdis, lai gaidītu, kad ceļu īpašnieki (pārvaldītāji) varēs veikt ceļu infrastruktūras uzlabojumus, jo statistika ir *kliedzoša* un sāpīga. Jāpiebilst, ka satiksmes drošības uzlabošana nav tikai gājēju un velosipēdistu, bet arī ikviena cita satiksmes dalībnieka un

ceļu / ielu īpašnieku (pārvaldītāju) atbildība. Arī autovadītājiem, īpaši rudens un ziemas laikā, būtu jāpievērš īpaša uzmanība savu braucamo tehniskajam stāvoklim. Piemēram, vai gaismas ir atbilstoši noregulētas, lai labāk varētu redzēt ceļu nomales, vai ir logu šķidrums, lai varētu notīrīt netīru logu. Protams, būtu ideāli, ja Latvijā būtu atbilstoša satiksmes infrastruktūra, kas nodrošina, ka dažādi satiksmes dalībnieki viens ar otru nenonāk *kontaktā* un ir viens no otra fiziski atdalīti.

Arī citviet pasaulē ir līdzīga prakse ar atstarojošo apģērbu lietošanu. Vienlaikus jāpiebilst, ka citās valstīs, piemēram, Dānijā, Vācijā, ceļu infrastruktūra ir būtiski attīstītāka. Proti, ar infrastruktūras palīdzību gājēji, velosipēdisti un *lielie* transportlīdzekļi ceļu satiksmē ir savstarpēji nodalīti. Jebkurā gadījumā jāuzsver, ka ieviests jauninājums mērķis nav sodīt, bet gan informēt cilvēkus un veicināt viņu izpratni, tādējādi paaugstinot kopējo satiksmes drošību.

Fakti

- Ceļu satiksmes noteikumos stājušies spēkā grozījumi, kas paredz gājējiem un velosipēdu vadītājiem diennakts tumšajā laikā ārpus apdzīvotām vietām lietot apģērbu (vesti) ar labi redzamiem gaismu atstarojoša materiāla elementiem. Šāds apģērbs diennakts tumšajā laikā jāvalkā arī apdzīvotu vietu posmos, kas nav pietiekami un vienmērīgi apgaismoti.
- Sākot ar šī gada 1.oktobri, bērniem līdz 12 gadu vecumam, braucot ar velosipēdu, būs jālieto arī aizsargķivere.
- Par iepriekšminēto noteikumu nepildīšanu policija varēs izteikt brīdinājumu vai uzlikt naudas sodu no 7 līdz 30 eiro.

noteikumos, kas uzliet par pienākumu vilkt vestes ārpus apdzīvotām vietām, jau sen vajadzēja ieviest. Nezinu pašreizējo statistiku par bojāgājušajiem gājējiem un riteņbraucējiem, bet tā turpmāk parādīs, cik daudz cilvēku iekulsies nepatīkšanās un, nedod Dievs, zaudēs dzīvību ar vestēm, un cik cilvēki - bez tām. Protams, jāsaprot, ka ne jau visi cilvēki pēc grozījumu stāšanās spēkā sāks lietot atstarojošas vestes. Tas notiks laika gaitā.

Viedokļus uzklusija A.Ločmelis

Šādus grozījumus vajadzēja pieņemt jau sen

ALDIS PUŠPURS, muzeja "Vēršukalns" vadītājs, ilggadējs riteņbraucējs

Jāteic, grozījumi Ceļu satiksmes noteikumos man nekāds jaunums nav, jo, pārvietojoties ar velosipēdu, atstarojošo vesti lietoju jau trešo sezonu. Arī ar velosipēdu pārvietojos jau daudzus gadus un to aktīvi turpinu darīt joprojām. Nav noslēpums, ka ir cilvēki, kuri ikdienā braukšanu ar velosipēdu neuzskata par pieņemamu. Patiesībā pārvietoties ar velosipēdu ir ne tikai izdevīgāk izmaksu ziņā, jo tādējādi var ietaupīt naudu, bet arī veselīgāk, nekā, piemēram, braukt ar automašīnu. Cilvēki, kuri kā transportlīdzekli ikdienā bieži izmanto velosipēdu, sapratīs, ka kustēšanās un aktīva dzīvesveida pieņemšana sniedz pozitīvas emocijas un patīkamas sajūtas. Protams, pārvietojos ne tikai ar velosipēdu, bet arī ar automašīnu. Tādēļ kā autovadītājs ļoti labi saprotu situācijas, kad diennakts tumšajā laikā gājēji vai riteņbraucēji ir slikti pamanāmi. Savukārt, ja ir uzvilka veste, autovadītāji atstarojošo materiālu var ļoti labi pamanīt. Galu galā grozījumi Ceļu satiksmes noteikumos domāti nevis ķeksīša

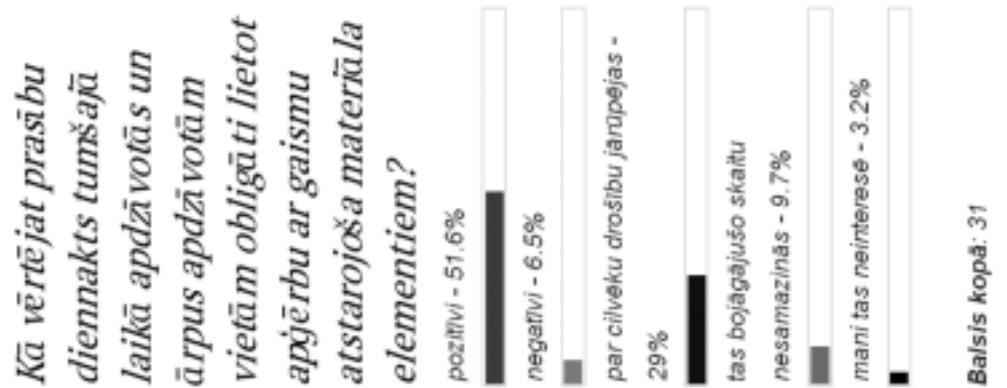
pēc, bet katra cilvēka drošībai un pārliecībai, ka viņš ceļu satiksmes plūsmā ir pamanāms.

Savukārt prasība apģērbu ar atstarojošu materiālu lietot arī slikti apgaismotos apdzīvotu vietu posmos šķiet nedaudz dīvaina. Kādi ir kritēriji, kas noteiks, ka kādā no apdzīvotas vietas posmiem apgaismojums nav pietiekams? Domāju, ka ar šo noteikumu ieviešanu klāsies grūti. Protams, policistiem pārkāpējus būs tiesības sodīt un, ja viņiem būs liela nepieciešamība to izdarīt, cilvēki sodu arī saņems. Atliek atcerēties notikumus Rīgā, kad pašvaldības policisti *dzenāja* tautiņas, kuras pārdeva ābolus. Tāpat kā jebkura cita cilvēka, arī katra policista rīcība atkarīga no tā, kas viņam darās galvā. Aktuāls ir arī jautājums, vai visi cilvēki, kuriem tas būs nepieciešams, varēs iegādāties vestes un aizsargķiveres. Tajā pašā laikā ļoti reti redzu mazos riteņbraucējus. Turklāt pārgalvīgāki ceļu satiksmes dalībnieki, kuriem būtu nepieciešams lietot aizsargķiveres, ir gados vecāki cilvēki. Jebkurā gadījumā grozījumus

Re, kā!

Aptaujas rezultāti "Vaduguns" mājas lapā www.vaduguns.lv

Pirms 7 gadiem

Reizēm mēdz būt arī šoferis

ANDRIS MEŽALS, Viļakas novada Šķilbēnu pagasta pārvaldnieks

saslimst vai viņam ir kas cits darāms. Kāpēc lai es cilvēku neizvietotu? Autobusa vadītāja tiesības man joprojām ir, neviens man tās nav atņēmis, neesmu arī kļuvis lepns tikai tāpēc, ka tagad sēžu pārvaldnieka krēslā.

Tagad pagasta ceļus vērtējat ne tikai kā šoferis, bet arī kā pārvaldnieks. Kas darīts, lai autobraucējiem tie būtu vieglāk izbraucami?

-Ceļus palēnām sakārtojam. Protams, gribētos sakārtot visus un uzreiz, arī iedzīvotāji ir griezušies pagastā ar prasību sakārtot vienu vai otru ceļu, bet līdzekļu ir tik, cik ir. Pirms pieņemam lēmumu, kuru ceļu sakārtot, izvērtējam gan transporta plūsmu, gan iedzīvotāju skaitu, kam šis ceļš ir svarīgs. Sola, ka ar 2015.gadu Eiropas Savienības fondu līdzekļus vairāk novirzīs infrastruktūras, tostarp arī ceļu sakārtošanai. Pašvaldības ceļu kopgarums ir vairāk nekā 90 kilometri.

Kuri no pašvaldības ceļiem ir sakārtoti?

-No pagasta ceļiem sakārtoti ir: Šķilbēni - Bahareva - Svičeva; Rekova - Saucīne - Vilkova; Stabļova - Pakaševa - Upīte. Ceļiem ir atjaunoti grāvji, iebūvētas jaunas caurtekas, uzvesta grants. Pašvaldības ceļus apsaimnieko zemnieku saimniecība "Kotiņi". Šis tiesības viņi ieguvuši konkursa kārtībā. Drīz izsludināsim arī konkursu sniega tīrīšanai ziemā.

Priecē, ka tagad noasfaltēts valsts ceļš uz Viļaku. Uz novada centru nākas braukt samērā bieži.

Iedzīvotāji droši vien jautā, kad salabos ceļu Rekovas centrā, jo tas jādara pašvaldībai?

-Jā, iedzīvotāji man ir teikuši: vai tad tu nevari salabot to ceļu centrā?! Bet mums pagastā vēl nav realizēts ūdenssaimniecības un kanalizācijas projekts. Nebūs loģiski, ja salaboto ceļu nāksies pārrakt un atkal labot no jauna.

Ar kādiem jautājumiem vēl iedzīvotāji griežas pagasta pārvaldē?

-Lai gan administratīvi teritoriālās reformas rezultātā ir izveidojies novads, tomēr pagasts ir palicis kā pagasts, iedzīvotāji ar saviem jautājumiem un problēmām vispirms griežas pagastā. Jautājumi ir dažādi, ne visus varam atrisināt uz vietas, bet cenšamies, lai iedzīvotājs pagasta pārvaldi atstātu apmierināts. Galvenais, lai viņš zinātu, kur griezties un ko darīt tālāk.

Par kādām pārmaiņām pagasta dzīvē priecājaties visvairāk, kas notikušas pēdējo gadu laikā?

-Priecē, ka pagastam izdevies iegūt Eiropas Savienības fondu un valsts finansējumu, kā arī novada pašvaldības līdzfinansējumu vairāku projektu īstenošanā. Nesen pabeigta Rekovas vidusskolas ēkas siltināšana, izveidots rotaļu laukums bērniem, sašūti jauni tērpi pagasta māksliniecišķās pašdarbības kolektīviem, veikti labiekārtošanas darbi vairākās pagasta kapsētās, kuru mums ir vairāk nekā desmit. Projektu rakstīšanā aktīvi piedalās gan kolektīvi, gan pagastā reģistrētās biedrības, gan iedzīvotāji individuāli.

Baudāt atvaļinājumu, bet, norunājot tikšanos, bildāt, ka esat iegriezies Šķilbēnu Sociālās aprūpes mājā?

-Garām braucot piestāju, lai aprunātos ar Sociālās aprūpes mājas vadītāju Līnu Barovsku un apskatītos, kā veicas pagalma labiekārtošanas darbi. Sociālās mājas vadītāja ir enerģiska darbiniece un šogad viņa ir iecerējusi nobruģēt sociālās mājas pagalmu. Naudu bruģim solījuši ziedot labdari - Zviedrijas pensionāru apvienība "Gnosjo Hjalper", bet darbi jāveic saviem spēkiem. Tie jau notiek. Novada pašvaldība no Viļakas atsūtīja traktoru ar lāpstu un kausu, jo pašiem tāda nav, pagasta traktors ar piekabi pieved granti. Pēc noblietēšanas pamats būs gatavs bruģa likšanai, ko arī darīs pašu cilvēki.

Kā pavadāt atvaļinājumu?

-Man ir nekustamais īpašums, sava lauku saimniecība kaimiņu novadā - Briežuciema pagastā, Balvu novadā. Audzēju graudus, kartupeļus, ir siltumnīca, dārzs, kā jau laukos pieklājas. Darba pietiek. Citus gadus ar ģimeni kaut kur izbraucu atpūsties, bet šogad nesanāca. Kādreiz atzīmējam arī pirmo skolas dienu, bet nu vecākie bērni ir projām - meita studē Rīgas Tehniskajā Universitātē, bet dēls mācās par robežsargu Rēzeknē, mājās palikusi tikai jaunākā meita. Viņa mums vēl mācās Rekovas vidusskolā.

"...Andris Mežals, šoferis: "Vadāju bērnus uz skolu un mājām, zinu visus pagasta ceļus, pazīstu savas puses cilvēkus. Tagad ir grūtāk, jo šādos laika apstākļos (saruna publicēta janvārī) lauku ceļi kļūst arvien grūtāk izbraucami. Taču cilvēki nesūdzas. No sarunām zinu, ka cilvēki te dzīvo un jūtas itin droši, jo uzskata, ka viņus sargā robežsargi..."

("Kādi ir pierobežas ceļi?")

Jau piekto gadu pēc administratīvi teritoriālās reformas esat pārvaldnieks Viļakas novada Šķilbēnu pagastā. Vai kādreiz vēl gadās pildīt arī šofera pienākumus?

-Reizēm gadās aizvietot kādu šoferi un izbraukt reisā, lai atvestu skolēnus uz skolu vai no skolas aizvestu mājās. Gadās taču, ka kāds šoferis

Pirms 10 gadiem

Piesolīja māšai, piedzima pašai

"...Inese Martinova un Jānis Šakins dzīvo Šķilbēnu pagasta Upītēs, un viņu dvīņu meitenes Gunita un Loreta drīz svinēs pirmo dzimšanas dienu. Inese saka: "Nevaru teikt, ka šis gads pagājis ātri. Ir bijis grūti: kad meitenes saslimst, un ir pilnīgi vienalga, cik pulkstenis un kāda diena, kad viņas kā sarunājušas viena guļas, bet otra mostas. Tomēr labākais ir tas, ka viņas mums ir. Tāpēc priecājos par katru darbu, kurš izdarīts, un nebēdājos par to, kas nepaspēts..."

("Inese + Jānis = Gunita un Loreta")

Šogad Ineses un Jāņa dvīņu meitenes GUNITA un LORETA ŠAKINAS uzsāka mācības Rekovas vidusskolas 5.klasē. Meitenes izaugušas un kļuvušas patstāvīgas. "Mēs ap meitenēm tik ļoti nečubināties, kā tas varbūt notiek ar pilsētas bērniem. Tam vienkārši neatliek arī tik daudz laika, kā jau laukos, kur darbs dzen darbu," saka Inese piebilstot, ka ģimenei ir sava zemnieku saimniecība "Laukakmeņi". Jau sākot apmeklēt bērnudārzu, meitenes nav ne raudājušas, ne niķojušas, jo viņas pieradušas būt divatā, nav bailīgas, kā dažkārt vienīgie bērni. Upītes skolā meitenes pabeigušas pirmo klasi, bet tālāk mācības turpinājušas Rekovas vidusskolā. Tāda bija mamma izvēle, ar ko viņa, tāpat kā bērni, ir apmierināta. "Tas, ka ir lielāka skola un vairāk skolēnu, manuprāt, bērnam nāk tikai par labu. Rekovas skolā meitenēm ir iedotas labas pamatzināšanas un viņas var sekmīgi turpināt mācības," uzskata mamma. Tomēr tas, ka meitenes patstāvīgi sakārto savas skolas somas, apģērbu, izpilda skolā uzdoto mācību vielu, nenozīmē, ka vecāki nerūpējas par viņu gaitām. Par meitām vecāki rūpējas ļoti. Uz skolu, piemēram, mamma meitenes no rītiem ved ar personīgo automašīnu, lai gan kursē arī pašvaldības transports. Taču braucot ar pagasta autobusu, sanāk mazliet kavēt. "Pagasta transports uz skolu atbrauc īsi pirms mācību sākuma, bet vēl nepieciešams noģērbties, sakārtoties, sagatavoties mācību stundai. Ja atbrauc pēdējā brīdī, iznāk kavēt mācību stundu. Tas nekur neder," secina mamma.

Lai arī abas meitenes ir ļoti līdzīgas, kā uzskata apkārtējie, tomēr katrai no viņām raksturs un intereses ir atšķirīgas. Vecākā no dvīnītēm Gunita (par 15 minūtēm vecāka par māsu) ir nopietnāka, nodarbojas ar sportu, mācās Viļakas Sporta skolā, bet jaunākā Loreta mācās vijoles klasē Viļakas Mūzikas skolā. "Ja Loreta mūzikas skolu vairāk apmeklē savam priekam, tad Gunita sportiskais potenciāls ir lielāks nekā savulaik bija man," spriež mamma, kura savulaik arī bijusi laba sportiste. Vasaras pasākumi ģimenē lielākoties ir pakārtoti Gunitas līdzdalībai dažādās sporta sacensībās, kur mamma un māsa ir līdzjutējas. Gunita ir skrējusi gan "Balkanu apļus", gan "Apkārt Viļakas ezeram", gan piedalījies citās sacensībās. Abas dvīņu māšas mamma nekad nav centusies arī vienādi ģērbt, it sevišķi pieaugot, jo katrai no viņām ir sava gaume. Loretai, piemēram, patīk rozā un citi spilgtāki toņi, bet Gunitai - mierīgāki. "Nekad nevar būt divi vienādi cilvēki ar vienādiem uzskatiem. Līdzīgi - jā, bet ne vienādi," saka Inese. Arī draugi meitenēm ir gan kopīgi, gan katrai savi.

Taču dzimšanas diena un arī vārdadienas abām meitenēm ir vienā dienā. Kad mazās bija piedzimušas, vienai tēvs bija izvēlējis vārdu Gunita, bet otrai - Loreta, un, kā par brīnumu, abi šie vārdi iekrīt vienā datumā. Tagad, protams, neviens par to īpaši nesatraucas, bet vēlāk, kad meitas dzīvos atsevišķi, iespējams, vecākiem radīsies problēma - pie kuras pirmās braukt ciemos. Tomēr labākais ir tas, ka viņas saviem vecākiem ir! Inesei dzīvē sanācis tā, ka viņa dvīņus piesolījusi māšai, bet dvīnītes piedzimušas pašai. "Mana mamma ar savu māsu ir dzimušas vienā dienā, arī mēs ar māsu esam dzimušas vienā dienā, protams, tikai ar vairāku gadu starpību, tādēļ māšai teicu, ka viņai būs dvīņi, bet dvīņi piedzima pašai. Kad ārsti pateica, ka man būs dvīņi, no pārsteiguma un laimes raudāju," atceras dvīņu māmiņa.

Ģimenē dzīvo Pakaševas ciemā. Inese atklāj, ka šis ir bērniem bagātākais ciems Šķilbēnu pagastā. Ciemā ir četras mājas, un visās aug bērni.

Kur ir, tur rodas.

Kad šogad Lotušu kapos notika kapusvētki, Slišanū dzimta no Gāršas (Gāršas Slišāni) pulcējās dzimtas salidojumā. Kopā ar pieaugušajiem salidojumā bija arī divi dvīņu pāri - Ineses un Jāņa dvīņu meitenes un Jāņa brālēna Edgara dvīņu puikas. Vairāk gan dvīņu rados nav. Pagaidām nav.

Šķilbēnu pagastā

Pirms 7 gadiem

Abās pusēs robežai – tukšums

“...Stefānija Šakina Bāharevas ciema viensētā dzīvo viena, dēls Elmārs strādā Šķilbēnos, meita Anita – Medņevā. Kolhoza laikos strādājusi par fermu brigadieru un iecirkņa inspektori. Tagad tur vienu gotiņu savai iztikšanai, taču šaubās, cik ilgi vēl spēš arī to. Runājot par robežu, viņai visvairāk žēl, ka nevar rudenos tikt Krievijas dzērveņu purvos. Jā, arī sēņu meži tai pusē bijuši labi...”

(“Stefānija pārdzīvo par dzērvenēm”)

Sadzirdējusi suņu rejas, STEFĀNIJA ŠAKINA iznāk pagalmā mums pretī. Turpat blakus, atdalīts ar žogu, atrodas vēl viens pagalmiņš un dzīvojamā māja, - laukiem neierasti tuvu, gluži kā pilsētā. “Sveši vai radinieki?” jautājam pēc apsveicināšanās. “Radinieki, radinieki, vīra brālēns ar sievu tur dzīvo,” stāsta saimniece, taču noliedz, ka viņa pie radiem vai radi pie viņas nelielā attāluma dēļ staigātu nezin cik reizes dienā. “Viņiem abiem pāri 80, man 77, visiem sāp kājas, tādejā lietu soli sev aiztaupām. Ja ko vajag, zvanām viens otram pa mobilo telefonu, tikai šeit bieži nav zonas. Gribi zvanīt, uzspied vajadzīgo numuru, bet zonas nav,” stāsta Stefānija, pie reizes pasūdzoties arī par sakariem pierobežā. Veselības problēmu dēļ viņa arī netur lopņus. “Līdz janvārim vēl turēju, bet nu vairāk ne. Nav spēka, motors nevelk, bet lopīņi ir gan jādzirda, gan jābaro, gan mēsli no kūts jāmet laukā,” saka saimniece un piebilst, ka tagad viņas saimniecībā ir divi kaķi un trīs suņi, viens no tiem tas pats Kriksītis, ar ko viņa “Vadugunij” nobildēta toreiz. Nu arī suņuks kļuvis vecs. Iztikai nepieciešamo Stefānijai tagad atved bērni - dēls un meita, kuri dzīvo un strādā turpat Viļakas novadā. Regulāri ciemā ierodas arī autoveikals no Madonas. Autoveikals atbrauc līdz pašam durvīm un vajadzīgos produktus var ne vien nopirkt, bet arī pasūtīt, piemēram, torti, ja sakārojies salduma vai kādam svētki. Stefānija atceras, ka kādreiz ciema iedzīvotāji gāja iepirkties uz Krieviju, kur arī brauca autoveikals, bet tagad tas palicis pagātnē. Tagad robeža slēgta, arī autoveikals viņpus robežas diez vai vēl kursē, jo iedzīvotāju Krievijas pierobežā palicis vēl mazāk nekā Latvijas pusē, - cilvēki ir izmiruši, izbraukuši. Stefānija tagad negaužas arī par ogu purviem, kas

Skaista vieta. Stefānija dzimusi Bāharevas ciemā, turpat arī ieprecējusies. Liels ciems agrāk bija, daudz cilvēku. “Tagad esam palikuši mazumā, - vienā ciema galā sprauņāki dzīvotāji, bet šie mēs, ciema *jaunekļi*,” par sevi un kaimiņiem saka Stefānija.

palikuši viņpus robežas. Tagad viņai veselības dēļ grūti aiziet tepat līdz savam purviņam. “Viendien aizgāju, knapi mājās pārnācu,” viņa saka. Citādi dzīvei pierobežā nav ne vainas, vienīgi bažas par to, kas notiek pasaulē, - trakas lietas notiek Ukrainā. Stefānija vēl ļoti atceras kara gadus, kad viņa bija maza meitene un dzīvoja šajā ciemā, tikai citā vietā. Viņai ar vecākiem nācās gan bēgt, gan slēpties, kad pa ceļu, kas ved no Šķilbēniem uz Purvmalu un tālāk uz Abreni (Pitalovu), virzījās karaspēks. Tikai laimīgas nejaušības dēļ ģimenei izdevās paslēpties tuvējā mežā un palikt dzīviem.

Baložu nav. Ir gailis un gulbiši

“...Golubevu “Akmentiņos” priecē aka un citi akcenti. Ainas un Jura Golubevu mājām jauns nosaukums, viņi nepārtraukti kaut ko pilnveido, papildina akcentus ar īpašām detaļām, jo Juris pats ir amatnieks. Šogad pie mājas ieejas izveidots atpūtas stūritis, mājai ir jaunas durvis...”

(“Akcenti”)

Braucot garām Golubevu mājai Rekovā, aiz žoga pazib kaut kas sarkans. “Izskatās pēc gaiļa sekstes, bet kāpēc nav balodis?!” domās pārlietu, jo ģimenes uzvārds tulkojumā no krievu valodas nozīmē ‘balodis’. To jautāju arī mājas saimniekam. “Jauni akcenti mājas un sētas labiekārtošanā man rodas spontāni, ilgi nedomājot. Tā bija arī ar gaili. Biju izgatavojis pagalmā atpūtas solu ar gulbišiem, bet bija palicis pāri materiāls, tad nu ņēmu un uztaisīju gaili un olu turklāt. Tas bija ap Lieldienām,” saka galdnieka amata meistars un Rekovas vidusskolas mājturības skolotājs JURIS GOLUBEVS. Tik tiešām! Ne velti pagalma vārtiem piestiprinātais uzraksts vēstī: “Mana teritorija, mani noteikumi.” Uzraksts gan vairāk attiecas uz četrkājaino mājas un pagalma sargu Mentīņu, kā viņu mīlīgi sauc mājas saimnieks, bet arī akcenti sētas un mājas labiekārtošanā ir pašu saimnieku ziņā. Ja pašiem patīk, tad citiem par to nav bēda. Juris atklāj, ka viņš nav pret jaunām idejām, kas noskatītas citviet - pieredzes apmaiņas braucienos, ekskursijās, kinofilmās. Daudz interesantu sīkumu, piemēram, var noskatīt vācu filmās, jo vāciešiem arī patīk lietas, kas rada mājīgumu, kaut reizēm nedaudz sentimentālas. “Kinofilmu saturs ir ļoti līdzīgs, tas mani neaizrauj, bet interesanti pavērot, kā ir iekārtoti dzīvokļi, mājas, pagalmi, saimniecības ēkas. Cits kino skatītājs droši vien tam nepievērš uzmanību un lej asaras par filmas varoņu milās ciešanām, bet es redzu dzīves praktiskās detaļas,” saka J. Golubevs. Arī pieredzes apmaiņas braucienus un ekskursijas pedagogs un meistars nelaiž garām. Piemēram, pavasarī darbmācības skolotāji pabija pieredzes apmaiņas braucienā Rapinā, Igaunijā. Tur viņš noskatījies, ka igauņi koka izstrādājumus apstrādā ar linsēklu eļļu,

Logs uz Eiropu. Kad Rekovas kultūras centrā mainija logus, vecos, protams, izmeta kā nederīgus, jo savu laiku tie bija nokalpojuši. Apaļo loga rāmi Juris novietoja savā pagalmā, nosaucot to par logu uz Eiropu. Logā iekarīnātais vēja virziena rādītājs rāda, kādi vēji Eiropā ir valdošie.

to uzskarsējot, bet ne uzvārot. Eļļa iesūcas kokā, izžūst, un nekas vairāk nav vajadzīgs, jo tie ir dabas materiāli, ko savulaik izmantoja jau mūsu senči. Katrā vietā var noskatīt ko jaunu, to, kā izmantojams viens vai otrs materiāls. Saimnieks izrāda arī paša darinātās dekoratīvās koka durvis: nu ir amatniekam savs funkteris, ir! Turpat istabā arī paša izgatavota bērnu gultiņa, kas atgādina šūpulzirdziņu, bet, ja ļoti padomā, arī ragavas. Ziemā uzvelc gultu kalna galā un laidies lejā, - tā, lūk! Kā pasakā.

Saimnieks palepojas arī ar paša izgatavotiem agregātiem. Vajag tikai rosīties!

Pirms 7 gadiem

Viedi vārdi

“Antons Slišāns, Šķilbēnu pagasta kultūrvēstures pētnieks, dzejnieks:

... Man diezgan bieži iznāk pabūt tiešā Latvijas un Krievijas robežas tuvumā, kad es apsekoju kultūrvēstures un dabas pieminekļus, kad apkopju piemiņas zīmes. Šādos brīžos es nespēju nostāties ar muguru pret robežu. Man iekšā ir kaut kādas fiziskas bailes. Es jūtos tā, it kā man aiz muguras būtu aiza, kaut gan es zinu, ka tā ir mūsu valsts bijusī zeme. Ja nostājos ar seju pret robežu, aizmugurē jūtu balstu - tādu kā sienu, jo tur stāv mana valsts, mana tauta. Pierobežā ir jādzīvo. Lai tas būtu kaut viens vienīgs iemesls - savas zemes un vietas apziņa - tas ir svarīgi. Kurzemes krastus vētra noskalo ik pēc desmit, piecpadsmit metriem. Mums šī valsts austrumu robeža Kūkovas upes krastos ir jāargā, jāpārdzīvo. Tikai tādā veidā mēs to nosargāsim, lai kādam atkal neienāktu prātā doma paņemt mūsu zemi, kā savulaik tos sešus Abrenes pagastus...”

(“Es nespēju nostāties ar muguru pret robežu”)

Kas notiek uz robežas? Pagājušajā gadā starpvalstu komisija precizēja robežas atrašanās vietu. Lielā daļā pagasta teritorijas robeža iet pa Kuhvas (Kūkovas upi), tur, kur robeža iet pa sauszemi, ir izcirsti rūmi, izzāģēti koki, augsnes virskārta uzarta. Uzstādīti robežstabi. Tagad iedzīvotāji ogojot vai sēņojot nevar nomaldīties un nejauši pāriet robežu. Robežu apsargā. Tas ir praktiski. Bet citādi ikviens apzinās, ka aiz robežas atrodas cita, teritorijas ziņā milzīga valsts, kas dzīvo un rīkojas pēc saviem principiem.

Pirms 15 gadiem

Galvenais, ka mūžs nav aizvadīts veltīgi

“... Ir bērni, mazbērni, māja uzcelta, ne vien koks, bet vesels augļu dārzs iestādīts. Dzimta tiks saglabāta. Tas ir galvenais. Tā domāju...”

(“Galvenais, lai kreklā ir kāds baltums”)

Pirms 15 gadiem Šķilbēnu pagasta padomes priekšsēdētājs PĒTERIS SUPE, atbildot uz “Vaduguns” jautājumiem, privātā sarunā stāstīja, ka viņa vaļasprieks ir medības, ka viņam patīk gan ogot, gan sēņot. “No sēnēm vislabāk patīk griezt baravikas,” ko šoruden bijušais pagasta priekšnieks varēja izbaudīt pilnībā. Vēl P. Supe stāstīja, ka ir riktīgs lauku cilvēks un nekad nespētu aiziet no dzimtās puses.

Pēc 15 gadiem Pēteris Supe no sarunas ar “Vaduguni” atteicās sakot: “Kā Pēteris esmu piedzimis, kā Pēteris arī palikšu.” Ar to domājot, bet acīmredzot nepasakot, ka amatiem, kas dažādu apstākļu dēļ mainījušies, viņa dzīvē nav nozīmes. Galvenais, ka mūžs nav aizvadīts veltīgi, ka pēc viņa paliks bērni un mazbērni.

Aldara piemiņas zīmes atklāšana. Būdam Šķilbēnu pagasta padomes priekšsēdētājs, Pēteris Supe piedalījās akmens piemiņas zīmes atklāšanā, kas atrodas uz 57. paralēles - Šķilbēnu pagasta Zelču sādžā. Arī piemiņas akmeni atklāja pirms 15 gadiem. Atklāšanā piedalījās Latvijā atpazīstami cilvēki - uzņēmuma “Aldaris” prezidents Vitālijs Gavrilovs un aktieris Gundars Āboliņš. Vietējie iedzīvotāji to atceras kā pagodinošu un pacilājošu pasākumu, jo Latvijā zināmi cilvēki bija mērojuši tālu ceļu uz pierobežu. “Aldaris” cienāja pasākuma dalībniekus ar alu, kas sevišķi patika vīriem.

Apsveicam!

Priecājas, ka uzsākuši ģimenes gaitas

8.augustā Bērzu Svētās Annas Romas katoļu baznīcā viens otram "Jā" vārdu teica un savas sirdis savienoja lielvārdiete KRISTĪNE HOLOŠINA un krišjānietis JĀNIS BEIDZENIEKS. Jauno pāri dzīvē ievadīja Jāņa krustmāte Velga un viņas dzīvesbiedrs Artūrs.

Kristīne un Jānis viens otru ieskatījās abu kopīgajā darbavietā – Nacionālajos Bruņotajos spēkos. "Jānis jau sen tur strādāja, bet es tikko sāku darbu gaitas. Mums abiem bija savi pienākumi un nodarības, tādēļ kopīgi laiku sākām pavadīt pēc jaunatnācēju apmācības kursa beigām," atminas Kristīne. Sākumā viņi tikās ar draugiem un visi kopā pēc darba skatījās hokeju vai kādu labu filmu. Pēc kāda laika Kristīne un Jānis viens par otru izrādīja lielāku interesi un satikās arī ārpus darba, divatā. Drīz vien viņi saprata, ka abu starpā valda ne tikai simpātijas, bet kas daudz nopietnāks! Tad Kristīne iepazīstināja Jāni ar savu ģimeni, viņi uzsāka kopdzīvi Rīgā, irētā dzīvoklī, un kādudien nolēma, ka pienācis laiks apprecēties.

Kāzu dienā Jānis brauca Kristīni izpirkt uz Krāslavu – pilsētu, kur dzimusi viņa līgava. Tad visi kopā mēroja ceļu uz Bērzu baznīcu un pēc svinīgās ceremonijas devās pie visiem pazīstamās dziedošās Igauņu ģimenes. "Ceļā mūs sagaidīja dažnedažādi pārsteigumi - gan Bērzpils iedzīvotāju izveidotie vārti, gan apstāšanās uz līcas tilta, kuru vajadzēja šķērsot skūpstoties! Tad nu beidzot nonācām pie Igauņu ģimenes, kur gan mūs, gan svinību viesus sagaidīja jautras, muzikālas spēles un dažādi uzdevumi. Kopīgi padejojām, padziedājām un pat uzsplēlējām uz Igauņu ģimenes pašdarinātajiem mūzikas instrumentiem. Tālāk devāmies uz Rēzekni, kur vēl pietājām pie Latgales vēstniecības "GORS" un Māras pieminēkļa. Savukārt svinības divu dienu garumā notika kafējnīcā "Varavīksne", atminoties savas dzīves baltāko dienu, stāsta Kristīne un Jānis.

Pēc kāzām jaunlaulātie atgriezās savā dzīvesvietā Lielvārdē, turpina darbu Nacionālajos Bruņotajos Spēkos un pamazām plāno savu kāzu ceļojumu, kas, iespējams, būs kādā no ziemas brīvdienām vai arī abu atvaļinājuma laikā - 2015.gada jūnijā. Tagad, kad kopš kāzām pagājis vairāk nekā mēnesis, Kristīne un Jānis secina, ka abu attiecībās īpaši nekas nav mainījies: "Ja nu vienīgi zeltneša pirksts palicis smagāks! Protams, ir patīkami, ka tagad esam oficiāli vienoti kā ģimene gan Dieva, gan likuma priekšā. Un pašiem prieks, ka esam uzsākuši ģimenes gaitas!"

No iepazīšanās deju klubā līdz baznīcas altārim

11.septembrī apritēja divi mēneši kopš Rīgā, Svētā Jēkaba katedrālē, gredzenus mija balveniete ZANE PUŽULE un rīdzinieks GATIS STAŠULIS. Jauno pāri dzīvē ievadīja divi lieliski pāri – draugi Laura un Andrejs Iljini un Zanes māsa Elīna Meiere ar vīru Alvi.

Jaunā pāra kopīgais dzīvesstāsts aizsākās pirms pāris gadiem Rīgā. Kā teic paši, - tas nebija nekas neparasts. Toties tagad Zane un Gatis droši var atspēkot vispārpieņemto uzskatu, ka, iepazīstoties deju klubos, nopietnas attiecības izveidot nevar. Izrādās, var gan, un šis jaunais pāris tam ir lielisks pierādījums.

Gatis Zani pirmoreiz ieraudzīja pirms pāris gadiem martā klubā "JUST". "Saskatījāmies, un kaut kas lika vienam pie otra pietuvoties. Sākotnējās sajūtas bija salīdzinoši neitrālas, bet laika gaitā tās palika arvien ciešākas un tuvākas... Līdz beidzot, pēc neskaitāmām satikšanās reizēm, ilgiem un mīļiem kopā pavadītiem vakariem, viens otram stāstot par visu un neko, 2012.gada 2.novembrī oficiāli pasludinājām sevi par pāri. Vēl pēc vairākiem mēnešiem – nākamā gada 23.augustā Kolkas raga pašā smailē mēness gaismā pusnaktī Zanei prasīju TO svarīgo jautājumu..." stāsta Gatis. Mīļotā meitene Gatim atbildēja ar "Jā", un drīz vien abi ķērās pie kāzu plānošanas.

Zanes un Gata kāzu diena izvērtās jautra, sirsnīga, mīla un mīlestības pilna. Aizkustinoša ceremonija baznīcā, pirmais tosts vietā, kur jaunie iepazīs, tradicionālie tilti ar dažādiem uzdevumiem, ļoti romantisks pārsteigums no vedējiem - pašu rokām veidota mīlestības oāze Daugavas muzeja teritorijā – tas viss šo dienu padarīja jo īpašu. Turklāt Zanei un Gatim bija paši atsaucīgākie un sirsnīgākie viesi un fantastisks kāzu vadītājs - Rīgas Improvizācijas teātra vadītājs Viesturs Vizulis. Kā stāsta jaunlaulātie, - tas garantēja ļoti jautru, netradicionālu un citādāku kāzu norisi. Mičošānā Zane un Gatis deva lielisku iespēju saviem neprecētajiem draugiem un draudzenēm tikt pie precību iespējas. Jāatzīst, ka sieviešu kārtas pārstāvēm gan bija lielākas izredzes tikt pie kārotā, jo mešanas brīdī līgavas pušķis ar iepriekšēju nodomu pārvērtās piecos mazākos pušķiņos, tā dodot iespēju uzreiz piecām tik pie šī gada.

Pēc kāzām jaunais pāris turpina savas ikdienas gaitas – Zane strādā tūrisma aģentūrā "Baltic Travel group" par korporatīvo klientu tūrisma menedžeri, savukārt Gatis ir SIA "Latvijas Energoceltņieks" būvdarbu vadītāja palīgs un nākamgad cer nokārtot sertifikātu būvdarbu vadīšanai.

Jaunlaulātie atzīst, ka sajūtas pēc kāzām ir vairāk nekā labas, jo, kā teic Zane, ir tik forši, ka ir iespēja savu vīrieti oficiāli saukt par vīru, un tik patīkami, ka mīļotais uzrunājot teic: "Sievīņ..." Savukārt Gatis uzskata, ka gredzens dod vēl lielāku siltuma un piederības sajūtu. Viņš teic: "Ikdienā, saspringtākās situācijās, risinot dažādus jautājumus, ik pa laikam paskatos uz gredzenu. Ja sievas nav blakus, tas man dod papildus iedvesmu un stimulu darboties tālāk! Gredzens palīdz atcerēties, cik pareizu lēmumu esmu pieņēmis." Vēl joprojām jaunie viens otram mēdz uzdot jautājumu: "Vai Tu tajā vakarā varēji iedomāties, ka šī iepazīšanās mums būs tik liktenīga?"

Viņus saveda kopā liktenis

9.augustā Balvu novada Dzimtsarakstu nodaļā svinīgā laulību ceremonijā sarakstījās Balvu pagasta iedzīvotāja INESE KRAVALE un Daugavpils novada Višķu pagasta iedzīvotājs ALEKSEJS KORŽENKO. Jauno pāri dzīvē ievadīja Ineses krustmāte Rudīte Salmane un Alekseja māšas vīrs Ilmārs Deiko.

Ineses un Alekseja dzīves ceļi liktenīgi krustojās 2006.gada rudenī, kad viņa aizbrauca strādāt uz Vāciju. "Laikam pats liktenis pielika savu pirkstu, un es sastapu Alekseju. Viņš izrādījās ļoti atsaucīgs un labsirdīgs cilvēks, palīdzēja man pielāgoties un aprast ar jauno dzīvesvietu un apstākļiem, jo pats Vācijā strādāja jau vairākus gadus. Tieši Aleksejs bija tas, kurš spēra pirmo soli mūsu attiecību veidošanā. Viņš ieradās manā dzimšanas dienā ar skaistu rožu pušķīti rokās, un tā pamazām mūsu draudzīgās jūtas pārauga mīlestībā, kas nu vainagojusies ar kāzām," stāsta Inese. Vēl pērn viņa saņēma Alekseja bildinājumu, un tai pat dienā abi vienojās, ka kāzas svinēs šogad un svinību vieta būs Ineses vecāku mājās Balvu pagastā.

Tā viss arī notika. 9.augustā pēc emocionālās laulību ceremonijas novada dzimtsarakstu nodaļā jaunais pāris devās nelielā izbraucienā, kura laikā šķērsoja visus septiņus dzīves tiltus. Bet pēc tam jaunais gaidīja vedēju sarūpēts pārsteigums –jauks izbrauciens pa Balvu ezeru ar plostu "Vilnītis". "Tā mūsu diena arī pagāja – kopā ar saviem mīļajiem, vienos priekos un patīkamos pārsteigumos," teic Inese un Aleksejs.

Drīz vien pēc skaistā notikuma viņi atkal kārtēja ceļasomas un, kā paši smejas, devās kāzu ceļojumā uz Vāciju, kur abus jau gaidīja darbs un ierastā ikdienas dzīve.

Lappusi sagatavoja S.Karavoičika

Vārds redaktoram

Pēc pāris dienām vēlētājiem kārtējo reizi būs jāsakā 'jā' vārds deputātu kandidātiem, kuri turpmākos četrus gadus valdīs Latvijā. Viņi būs tie, kuri turēs īkšķi uz pulsa mūsu valsts izaugsmei vai arī stagnācijā. Priekšvēlēšanu laiks

mūsupusē vismaz līdz šim aizritējis bez īpašiem ekscesiem, kaut gan neapmierinātie, kuri par katru cenu vēlējas redakcijai izstāstīt savu pārlicību jeb viedokli par vienu vai otra kandidāta labajām vai sliktajām īpašībām, neizpalika. Kā humoru var pieminēt kādas vēlētājas zvanu, kura pikti jautāja, ko darīt ar pildspalvu, ko uzdāvinājis kāds politiķis. "Es balsošu par citu partiju," viņa pavēstīja. Ar smaidu sejā ieteicu atgriezt pildspalvu, ja jau moka tik lieli sirdsapziņas pārmetumi. Apaudzējot šo kuriozu, galvā uzjundīja vēl savdabīgāks jautājums: "Kā justies politiķiem, ja izdalīto pildspalvu skaits vairākkārt pārsniegs saņemto balsu skaitu?"

Jāsecina, - neadekvāts ir dažu politiķu apgalvojums par tautas politisko analfabētismu. Vēlētāji, atbalstot savus līderus, spēj izdomāt fantastiskus stāstus, esesjas un pat dzejoļus, kuru kontekstā nepārprotami skaidrs, par kuru partiju ieteicams balsot. Izbrīnu radīja jaunākais Balvu novada pašvaldības laikraksta numurs, kur novada vadītājs, izmantojot administratīvus līdzekļus, atklātā tekstā paziņo, par ko viņš balsos. Tas, manuprāt, ir klasisks slēptās reklāmas piemērs, turklāt avīze top par nodokļu maksātāju naudu. Vēl lielāku neizpratni rada A.Kazinovska atsauce uz "Vaduguni" un viņa vēlme apstrīdēt "Vaduguni" publicēto it kā sabiedrību maldinošo informāciju par to, ka J.Trupovnieks ir pārstāvis Reģionālajā Komitejā Briselē.

Pirmkārt, tas ir nekorekti, jo žurnālists nav izteicis šādu apgalvojumu.

Otrkārt, šāda informācija patiesi lasāma mēra kunga pārstāvētās partijas avīzē, kur viņš īpaši atbalsta kādu mūsupuses deputātes kandidāti. Ja jau šajā avīzē, Kazinovskaprāt, vienuviet izplatīta maldinoša informācija, tad kur ir garantija, ka tas neattiecas arī uz visas avīzes saturu?

Treškārt, Latvijas Pašvaldību savienības padomniece Eiropas Savienības jautājumos, LPS pārstāvēniecības Briselē vadītāja Agita Kaupuža "Vadugunij" apstiprināja, ka J.Trupovniekam joprojām ir mandāts darbam Reģionu komitejā Briselē.

(Ministru kabineta rīkojums Nr.735 "Par Latvijas Republikas kandidatūrām dalībai Eiropas Savienības Reģionu komitejā": 2.Apstiprināt Ineša Boķa, Ligītas Gīnteres, Jāņa Trupovnieka, Nellijas Kleinbergas, Gunāra Anšīņa, Olgas Veidiņas un Edvīna Bartkeviča kandidatūras kā vēlētas pašvaldību pārstāvjus Eiropas Savienības Reģionu komitejas locekļu vietnieku amatam laikposmam no 2010.gada 26.janvāra līdz 2015.gada 25.janvārim.)

Lai arī kā nebūtu, laikraksta "Vaduguns" slejās neļāvāmies publicēt tā sauktās slēptās reklāmas, par ko visticamāk esam arī kādu apbēdinājuši. Kāds gudrais savulaik sprieda, - kādēļ tērēt laiku, lai atspēkotu politiķu vārdus, ja drīz vien viņi paši mainīs uzskatus. Ļoti ceru, ka jaunievēlētais Saeimas deputātu sastāvs patiešām būs tautas kalpi, nevis pašlabuma meklētāji. Poļu satīriķis Staņislavs Ježijs Lečs ir teicis: "Reiz mani pārņēma tāds optimisms, ka tik tikko izdevās mani glābt." Ko tur piebilst - esiet apdomīgi, ejot pie vēlēšanu urnām!

Edgars Gabranovs

Aktuāli

Viņi mīl, tic un cer

Ko nozīmē audzināt smagi slimu bērnu, zina tikai tie vecāki, kuriem tādi ir. Tās ir negulētas naktis, nepārtrauktas rūpes, ciņa ar šķietamo bezspēcību, depresiju un atbildes meklēšana uz nebeidzamo jautājumu: kāpēc? Vieni, uzzinot par savas atvases smago diagnozi, pavisam ātri salūzt paši, nocietinās un dzīvo, kā māc un var, bet citi, par spīti drūmajām domām un pesimismam, dara visu, lai pēc iespējas uzlabotu gan savu, gan sasirgušā bērniņa dzīves kvalitāti. Arī balvenieti, četru bērnu mamma Mariju Duļbinsku, var pieskaitīt to vecāku kategorijai, kuri cinās nepagurdami. Pavisam nesen Marija pirmo reizi Balvos uzņēma labdarības fonda "Ticība, cerība, mīlestība" dibinātājus un ārstus speciālistus, kuri gatavi sniegt palīdzību mūsupuses smagi slimajiem bērniņiem.

Kas ir šis fonds?

Labdarības fonds "Ticība, cerība, mīlestība" Latvijā darbu sāka pirms četriem gadiem un, kā stāsta viena no fonda dibinātājām Ļubova Koljina, tas notika, pateicoties personīgajai negatīvajai pieredzei. Ļubovas un viņas vīra Alekseja mājā 2001.gada decembrī uzsprāga tvaika katls un viņu četrgadīgā meita Alīna guva smagus apdegumus. Meitiņai pēc nelaimes gadījuma pārstādīja ādu, taču palika dziļas rētas, kas kādu laiku netraucēja. Tomēr 2009. gadā, viņai strauji augot, apdegušo cipslu dēļ sāka deformēties pēdiņas. Pēc tam gada garumā sekoja neskaitāmas vizītes pie dažādiem ārstiem speciālistiem, kuri ieteica gan pārstādīt mākslīgo ādu un pat nogriezt meitenītei pirkstus... "Šādu frāzi izdzirdot sapratām, ka jāmeklē mediķi ārpus Latvijas, un mēs devāmies uz Sanktpēterburgu," stāsta fonda dibinātāja. Sanktpēterburgā Koljīnu ģimenes atvase daļēji atguva veselību. Meitenītes tēvs un arī nelaimē cietuši mamma Ļubova, redzot notiekošo Sanktpēterburgas slimnīcā, kad bērniņi, kuri bija tuvu invaliditātei, atkal stāv uz savām kājām. Latvijā atvēra labdarības fondu "Ticība, cerība, mīlestība". "Mūsu fonds radīts slimiem bērniem un vecākiem, kuri ir noguruši nemitīgi staigāt pie ārstiem bez rezultātiem, lai viņu bērni tiktu ārstēti un ātrāk nostātos uz savām kājām. Vācam ziedojumus ārstēšanai, palīdzam atrast labākos ārstus, pie kuriem pacienti tiek nogādāti, un sekojam līdz katra bērna ārstēšanās procesam. Četru gadu pastāvēšanas laikā mēs jau esam palīdzējuši 60 slimiem bērniņiem," atklāj Ļ.Koljina.

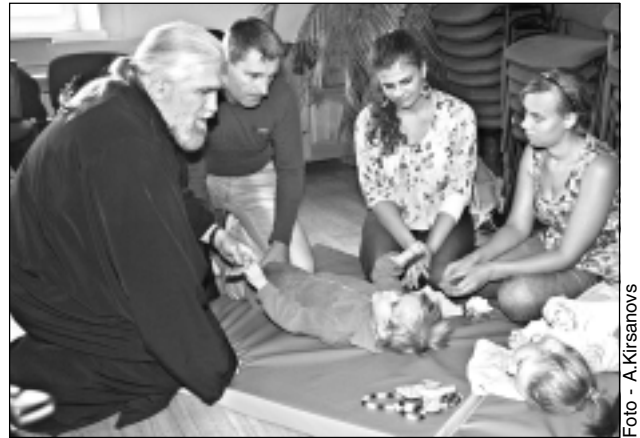
Balvos fonda dibinātāja ieradās kopā ar savu komandu – psiholoģi Geļenu Pilipajtu, dakteri Margaritu un svēto Tēvu Sergeju. Viņu mērķis bija iepazīties ar mūsupuses smagi slimo bērnu vecākiem un viņu atvasēm, aprunāties un saprast, cik daudz un kāda palīdzība tiem vajadzīga.

Vecāki cinās, kā var

Jau pērn ar biedrības "Mans patvērumš" vadītāja un Balvu teritoriālās invalīdu biedrības atbalstu Marija Balvos izveidoja māmiņu domubiedru grupu "Esi aktīva!" un ar laikraksta starpniecību aicināja atsaukties vecākus, kuri audzina bērnus ar īpašām vajadzībām, smadzeņu bojājumiem. Teju gada laikā grupai "Esi aktīva!" pievienojušās 15 smagi slimu bērnu māmiņas un tēti. Taču patiesībā tādu bērnu mūsu četros novados ir daudz vairāk. "Jā, es zinu, cik tas ir grūti visiem pateikt – mans bērns ir smagi slimš. Pati pārvarēju depresiju, jo mans ceturtais bērns – meitiņa Santa piedzima vesela, bet pusotra gada vecumā ārsti mūs nolika fakta priekšā un paziņoja drausmīgo diagnozi – meitiņai ir bērnu cerebrālā trieka," stāsta Marija. Protams, pirmais laiks bija neizsakāmi smags ne vien viņai pašai, bet visai ģimenei. Taču kādā brīdī Marija saprata, ka tā nedrīkst. Viņa sāka interesēties, ko var darīt lietas labā, kā izmainīt savu un slimās meitiņas dzīves kvalitāti.

Gan pašai Marijai, gan citu smagi slimo bērnu vecākiem ļoti sāp sirds par valsts attieksmi. Ar katru gadu finansējums samazinās un iespējas bērniem dzīvot pilnvērtīgāku dzīvi arvien sarūk. Sarūgtinātie vecāki stāsta, ka kādreizējo 10 valsts apmaksāto masāžu vietā tagad ir tikai 5 un arī vingrošanas ir tikai piecas. Ko tāda rehabilitācija divreiz gadā tik smagi slimam bērnam var dot? Neko! Šiem bērniem visa mūža garumā vajag logopēdu, masāžas un speciālo vingrošanu. Taču ir viens BET... Visi speciālisti ir Rīgā, un tas vēl vairāk apgrūtina iespējas saņemt kvalitatīvu medicīnisko palīdzību. Jau teju četrus gadus arī Marija ik mēnesi, turot smagi slimo Santiņu rokās (jo viņa nesēž), mēro tālo ceļu pie galvaspilsētas mediķiem. "Un tas viss ir 15-20 minūšu garš procedūras dēļ, kuru Santiņa saņem. Rezultātā bērns ir noguris un mēs paši nomocijušies," stāsta meitenītes mamma.

Nesen Marija uzzināja, ka Latvijā ir speciāla ārstu brigāde, kas brauc un sniedz palīdzību arī uz Madonu, Alūksni un citām

Dziedināt var arī mīlestība un ticība. Pirms noskaitīt lūgšanu par smagi slimajiem bērniņiem un viņu vecākiem, no Rīgas atbraukušais Tēvs Sergejs Nazarovs krietnu laika sprīdi pavadija, nometies ceļos pie abām slimajām meitenītēm. Viņš uzsvēra, ka arī lūgšanām piemīt milzīgs dziedināšanas spēks.

Gatavi palīdzēt. Viena no fonda "Ticība, cerība, mīlestība" dibinātājām Ļubova Koljina (centrā) iedrošināja uz tikšanos atnākušos vecākus, stāstot par bērniem, kuriem ar fonda palīdzību izdevies būtiski uzlabot veselību.

mums tuvākām pilsētām. Kāpēc viņi tikpat labi nevarētu atbraukt arī uz Balviem, - retoriski jautā grupas "Esi aktīva" vadītāja? "Viņi nezina, ka mums vajadzīga tāda palīdzība, savukārt mums nav informācijas, ka ir iespēja tikt pie ārstiem kaut vai Madonā, kas būtu daudz tuvāk. Un tā tas viss arī notiek. Katrs mēs laužamies paši, cik kuram pietiek spēka un līdzekļu, mēs nezinām par visām iespējām," secina Marija.

Vislielākā problēma atzīt - bērns ir slimš

Viens no fonda "Ticība, cerība, mīlestība" galvenajiem uzdevumiem ir arī sniegt psiholoģisku atbalstu mājās, taču ne visi vecāki gatavi to saņemt. "Fonda pārstāvji parasti brauc uz mājām, aprunājas ar bērnu vecākiem un uz vietas novērtē, kurā brīdī un kāda palīdzība ģimenei vajadzīga vispirms. Taču problēma tā, ka ne visi vecāki tam gatavi. Viņi labāk izvēlas tikt neitrālā teritorijā, nevis ielaist pie sevis svešus cilvēkus. Un tas nozīmē tikai vienu - vajag atvērties un apzināties, ka ir problēma un vajadzīga palīdzība. Vajag notice, ka palīdzība patiešām būs," skaidro Marija. Viņas pieredze liecina, ka daļa vecāku no šādiem fondiem sagaida tikai materiālo palīdzību, un šādās reizēs Marija skaidro, ka bērniem ir kopšanas pabalsti, pensijas. Nauda vajadzīga vecākiem, savukārt bērniem nauda neeksistē, viņiem vajag rehabilitāciju un iespēju kustēties.

Jau pošas ceļā

Fonda "Ticība, cerība, mīlestība" pirmā tikšanās vainagojusies panākumiem - jau tagad zināms, ka oktobra beigās trīs mūsu bērni dosies uz Sanktpēterburgu. Viņu vidū būs arī balvenietes Sīgita Glāznieces septiņus gadus vecā meitiņa, kurai ir piektās pakāpes vājdzirdība. Sīgita ir gandarīta par doto iespēju un teic: "Ļoti priecājos, ka mums ir tik enerģiska mamma Marija, kura papildus rūpēm par savu smagi slimo meitiņu vēl atrod laiku un organizē palīdzību. Pēc pirmās tikšanās ar labdarības fonda pārstāvjiem un speciālistiem esam saņēmuši piedāvājumu doties uz Sanktpēterburgu. Viņi jau atraduši vajadzīgos speciālistus un ir gatavi apmaksāt viņu pakalpojumus."

Par piedāvāto iespēju priecājas arī pati Marija, jo arī viņa dosies uz Sanktpēterburgu. "Tas ir ļoti labi, ka tādi cilvēki atbrauca un grib palīdzēt. Ja viņi kaut dažus no mūsu bērniem paņems savā paspārnē, vedīs uz rehabilitācijām un konsultācijām, tas būs milzīgs atbalsts. Mums tikai jāprot tas pieņemt un arī novērtēt," teic grupas "Esi aktīva!" vadītāja.

S.Karavoičika

Aktuāli

Desmit gados - 47 zaudētas dzīvības

Ceļu satiksmes drošības direkcija apkopojusi un publicējusi aktuālākos statistikas datus par ceļu satiksmes negadījumu skaitu pagastos 2013.gadā.

Ja 2012.gadā no mūspuses novadu 18 pagastiem visvairāk negadījumu un cietušo bija Rugāju pagastā (desmit ceļu satiksmes negadījumi, septiņi negadījumi ar cietušajiem, septiņi ievainotie, divi smagi ievainotie un divi bojāgājušie), tad pērn lielākais negadījumu skaits ar to radītajām sekām bija Balvu novada Bērzpils pagastā. Savukārt bojāgājušo skaits gan 2012.gadā, gan arī pērn lielākais bija Rugāju novadā, kur kopumā aizvadīto pēdējo divu gadu laikā ceļu satiksmes negadījumos dzīvību zaudēja seši cilvēki. Salīdzinājumam: visos trīs mūspuses novados – Balvu, Viļakas un Baltinavas – kopā pēdējos divos gados bojā gāja tikai par vienu cilvēku vairāk. Kopumā pēdējo nepilnu 10 gadu laikā uz mūspuses autoceļiem dzīve traģiski aprāvās 47 cilvēkiem.

BALVU NOVADĀ arī pagājušajā gadā tradicionāli visvairāk ceļu satiksmes negadījumu (34), negadījumu ar cietušajiem (7) un tajos ievainotajiem (7) reģistrēti Balvu pilsētā, kas acīmredzot skaidrojams ar lielāku satiksmes intensitāti. No novada pagastiem gan 2012.gadā, gan arī pērn ar vislielāko negadījumu skaitu izceļas Kubulu pagasts. Tiesa, pagājušajā gadā bez cietušajiem, ievainotajiem un bojāgājušajiem. Savukārt ceļu satiksmes dalībniekiem nelaimīgākais novada pagasts bija iepriekšminētais Bērzpils pagasts, kur pērn notika ne tikai pieci ceļu satiksmes negadījumi un trīs negadījumi ar cietušajiem, bet ievainojumus guva četri cilvēki, vēl divi – zaudēja dzīvību. Vēl viens cilvēks dzīvību zaudēja arī Briežuciema pagastā. Vismierīgāk gads aizritēja Tilžas pagastā. Tur notika viens ceļu satiksmes negadījums bez cietušajiem un bojāgājušajiem.

Arī **VIĻAKAS NOVADĀ** pērn visvairāk ceļu satiksmes negadījumu

notika novada centrā Viļakā – kopumā septiņas avārijas. Identisks negadījumu skaits pilsētā bija arī 2012.gadā, bet pagājušajā gadā neviens no negadījumos iekļuvušajiem necieta un neguva miesas bojājumus. Novada pagastos pērn visnemiēīgāk bija Kupravas pagastā – trīs ceļu satiksmes negadījumi, viens cietušais un viens bojāgājušais. Viena cilvēka dzīvība pērn izgaisa arī Susāju pagastā. Savukārt Šķilbēnu, Vecumu un Žīguru pagastos notika pa vienam ceļu satiksmes negadījumam, kuros iesaistītie cilvēki tika cauri sveikā.

RUGĀJU NOVADS arī pagājušajā gadā ceļu satiksmes dalībniekiem izvērtās vistraģiskākais, jo kopumā novada autoceļos bojā gāja četri cilvēki. Rugāju pagastā notika pieci ceļu satiksmes

negadījumi un dzīvību zaudēja trīs cilvēki. Savukārt Lazdukalna pagastā četros negadījumos letāls iznākums bija vienam cilvēkam.

BALTINAVAS NOVADĀ gan 2012.gadā, gan arī pērn notika seši ceļu satiksmes negadījumi un divi negadījumi ar cietušajiem. Diemžēl pagājušajā gadā novadā viens cilvēks gāja arī bojā.

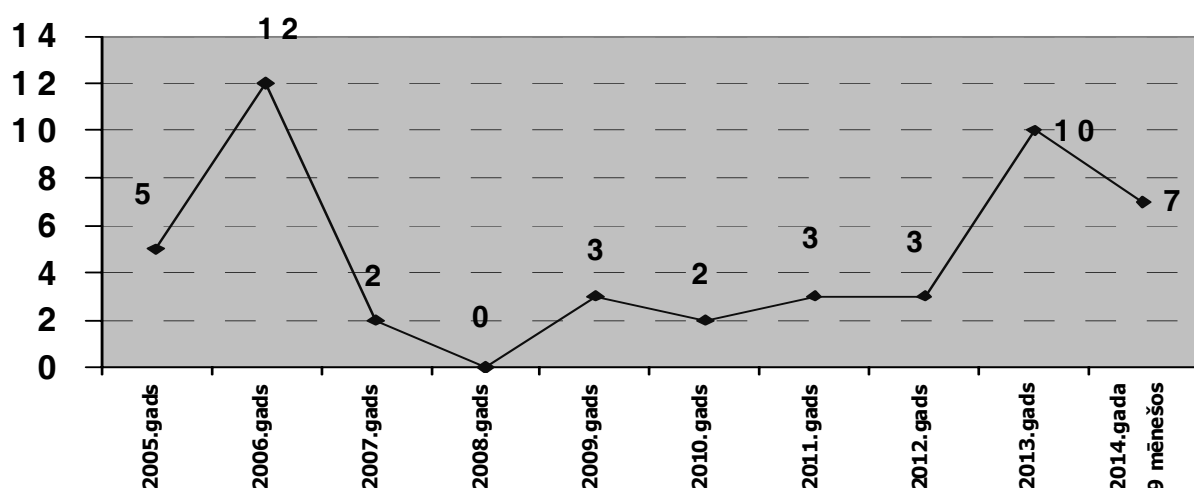
Jāpiebilst, ka pagājušajā gadā visā Latvijā policija kopumā reģistrēja 16 436 ceļu satiksmes negadījumus. 3489 reizes nelaimes uz autoceļiem beidzās ar cietušajiem, 4338 cilvēki guva ievainojumus, 452 cilvēki – smagus ievainojumus. Savukārt 179 cilvēki pērn ceļu satiksmes negadījumos zaudēja dzīvību. Salīdzinot ar 2012.gadu, ceļu satiksmes negadījumu statistika pasliktinājusies gandrīz visos rādītājos. Pagājušajā gadā Latvijā par 41 cilvēku mazāks bija tikai to nelaimēs iekļuvušo skaits, kuri negadījumos guva smagus miesas bojājumus.

Mūspusē pērn, salīdzinot ar 2012.gadu, vairāk nekā trīs reizes palielinājies bojāgājušo skaits. Pārējos rādītājos statistika uzlabojusies.

2013.gadā policijā reģistrēto ceļu satiksmes negadījumu un cietušo skaits

Balvu novads	CSNg (kopā)	CSNg ar cietušajiem	Gājuši bojā	Ievainoti	Smagi ievainoti
Balvi	34	7	0	7	1
Balvu pagasts	5	2	0	2	1
Bērzkalnes pagasts	4	2	0	2	0
Bērzpils pagasts	5	3	2	4	0
Briežuciema pagasts	3	1	1	0	0
Krišjāņu pagasts	2	0	0	0	0
Kubulu pagasts	7	0	0	0	0
Lazdulejas pagasts	1	1	0	2	1
Tilžas pagasts	1	0	0	0	0
Vectilžas pagasts	3	0	0	0	0
Vīksnas pagasts	2	1	0	1	0
Viļakas novads					
Viļaka	7	0	0	0	0
Kupravas pagasts	3	1	1	0	0
Medņevas pagasts	2	1	0	1	0
Susāju pagasts	2	1	1	0	0
Šķilbēnu pagasts	1	0	0	0	0
Vecumu pagasts	1	0	0	0	0
Žīguru pagasts	1	0	0	0	0
Rugāju novads					
Rugāju pagasts	5	2	3	0	0
Lazdukalna pagasts	4	3	1	4	1
Baltinavas novads	6	2	1	3	0

Bojāgājušo skaits mūspusē (2005. – 2014.gads)

Informē policija

Sadursme ar alni

24.septembrī pulksten 20 Balvu novada Lazdulejas pagastā notika ceļu satiksmes negadījums, jo uz ceļa izskrēja alnis. Bojāta automašīna. Cietušo nav.

Pārkāpj tiesas lēmumu

Uzsākts kriminālprocess par to, ka 1970.gadā dzimis vīrietis pārkāpj tiesas lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību līdzekļu piemērošanu. Vīrietim bija liegtas tiesības tuvoties noteiktai dzīvesvietai Viļakā, kur dzīvo viņa sieva. Uzsākts kriminālprocess. Notiek izmeklēšana.

Policija meklē

V a l s t s policijas Balvu iecirknis meklē notiesāto 1977.gadā dzimušo ROLANDU GAILĪTI, kurš izvairās no brīvības atņemšanas soda izpildes. Ja kādam zināma minētās personas atrašanās vieta, lūdzam ziņot pa tālr.

64501600 vai 110.

V a l s t s policijas Balvu iecirknis meklē apsūdzēto 1992.gadā dzimušo SERANTU GROHOĻSKU, kura apsūdzēta par zādzību, krāpšanu vai piesavināšanos nelielā apmērā (pēc Krimināllikuma 180.pantā 1.daļas).

Ja kādam zināma minētās personas atrašanās vieta, lūdzam ziņot pa tālr.

64501600 vai 110.

Informē ugunsdzēsēji

Ugunsgrēks cigaretes dēļ

22.septembrī Viļakas novada Žiguro dega dzīvoklis. Ugunsgrēka iemesls – neuzmanīga smēķēšana.

Deg saimniecības ēka

27.septembrī Balvu novada Salmaņos dega saimniecības ēka. Ugunsgrēka iemesls – neuzmanīga rīcība ar uguni.

Piedūmojums dzīvokli

28.septembrī ugunsdzēsēji saņēma izsaukumu uz daudzdzīvokļu namu Bērzpils ielā 50a Balvos, kur 5.stāva dzīvokli bija liels piedūmojums. Izrādījās - piedūmojums radās no nelikumīgi uzstādītas krāsns.

Aicina iztīrīt dūmvadus

VUGD ikvienu aicina sagatavoties arī apkures sezonai. Kā liecina pēdējo gadu statistika, katru gadu notiek vairāk nekā 1000 ugunsgrēku, kuru iespējams iemesls ir netīriti dūmeņi, bojātas apkures sistēmas vai to lietošana, pārkāpjot ekspluatācijas noteikumus. 2012.gadā reģistrēti 598 šāda veida ugunsgrēki, 2013.gadā – 588, savukārt šogad jau 361 ugunsgrēks.

Rugājos vingro divi simti piecdesmit skolēnu

Piektdien visā valstī, tostarp Rugājos, notika Latvijas Olimpiskā diena 2014, kas sākās ar rīta vingrošanu, lai ikvienu pamodinātu un sagatavotu turpmākās dienas aktivitātēm, kā arī atgādinātu par pareizi veiktu rīta vingrošanu kā ļoti svarīgu ikdienas sastāvdaļu.

Paceļ Olimpisko karogu. Karogu pacēla olimpiskais vicečempions bobslejists Daumants Dreiškens no Gulbenes.

Klausās olimpieša stāstījumu. Rugāju novada vidusskolas direktore Iveta Arelkeviča kopā ar bērniem priecējās par olimpieša Daumanta Dreiškēna uzņēmību un izcinito sudraba medaļu Sočos. Jautāta, kad Rugājiem būs savs olimpietis, direktore prognozēja, ka tuvākajos 10 gados noteikti jābūt! Viņai piekrita sporta skolotāja Vija Lancmane: "Viens potenciālais olimpietis mums jau izslidēja no pirkstiem. Mūsu skolas absolvents Jānis Balodis savulaik izturēja pārbaudījumu jeb testu vienlaikus ar olimpieti Arvi Vilkastī. Diemžēl Jānis aizgāja no lielā sporta."

Ilgi gaidītais ciemiņš. Bērni un jaunieši no olimpieša Daumanta Dreiškēna vēlējās uzzināt visdažādākās sporta dzīves nianšes, piemēram, ko profesionālie sportisti ēd, cik reizes viņš ir kritis, kāda ir bobsleja stūre u.t.t. Sportists vaļsirdīgi atbildēja uz visiem jautājumiem, kā arī ļāva ikvienam apskatīt un paturēt rokās olimpisko sudraba medaļu, tostarp apskatīt bobslejista ekipējumu. Viņš arī atklāja dažus kuriozus, piemēram, ka gadījies pirms starta aizmirst novilkēt kalošas (speciāli apavi, kurus uzvelk uz sporta apaviem ar nagliņām), kā arī neielēkt *bobā*. Interesanti, ka kādās sacīkstēs bobsleja četrinieku diskvalificēja, jo pieļaujamo 630 kg vietā viņi svēra 631 kg. Jautāts, kāpēc tā notika, Daumants atjokoja, ka, iespējams, kāds nebija aizgājis uz tualeti.

Vingro abu novadu skolu audzēkņi. Rugāju novada bērni un jaunieši apliecināja, ka olimpiskās vērtības – draudzība un cieņa - ir nezūdošas.

Kopbilde. Pēc rīta vingrošanas skolēni un pedagogi izveidoja cilvēka figūru, lai to iemūžinātu bildēs.

Sporta entuziasts. Vairākus jautājumus olimpietim uzdeva Vilis Strungs (no kreisās), piemēram, vai sievietēm bobslejā ir vieta? D.Dreiškens atzina, ka, viņaprāt, daļā dzimuma pārstāvēm nevajadzētu trenēties bobslejā, jo tas ir ļoti bīstams sporta veids. Ne velti uzsākt treniņus bobslejā atļauts tikai no 18 gadiem.

Sportiskas aktivitātes. Pēc tikšanās ar olimpieti skolēni devās uz stadionu, kur viņiem nācās izturēt dažādus pārbaudījumus. 6.klases skolēns Daniels Lietuvietis lieliski tika galā ar skriešanu un bumbuņas pārvešanu no vienas vietas uz otru (foto).

Pasmaga. Desmitgadīgā Kristiāna Keiša, apskatot medaļu, secināja, ka tā ir pasmaga. Jāpiebilst, ka olimpiskais sudrabs pabija visu bērnu rokās un, kā neslēpa tās īpašnieks, medaļa jau vienreiz cimojusies arī pie juveliera. "Nācās nopulēt, tomēr nekautrējieties – droši ņemiet rokās," atļāva D.Dreiškens.

Kā ezis. 5.klases audzēknes Gabriela Aleksejeva un Olga Semjonova, apskatot bobslejista apavus, secināja, ka to nagliņas ir ārkārtīgi asas. "Tāpēc jau tās pa ledu neslīd," viņas prātoja.

Iepazīst mini handbolu. Šogad Olimpiskās dienas moto bija "Iepazīsties – mini handbols". Rugāju novada vidusskolas un Eglaines pamatskolas skolēni tagad ne tikai zina, kas ir mini handbols, bet arī prot izdarīt trāpīgus metienus, kā arī driblēt ar bumbu.

E.Gabranova teksts un foto

KO PAR DZINTARU ZAČI, DOMĀ LATGALĒ?

JĀNIS LĀČPLĒSIS
Daugavpils pilsētas domes priekšsēdētājs, „Latgales partijas” priekšsēdētājs

Ar Dzintaru Zači esmu daudz sadarbojis gan strādājot Saeimā, gan pārstāvot Daugavpils pašvaldības intereses, un varu apgalvot, ka Dzintars ir politiķis, kas patiesi ieinteresēts Latgales reģiona attīstībā, un ir spējīgs virzīt uz priekšu šo ideju. Dzintars ir veltījis ļoti daudz laika, lai tiktos ar cilvēkiem un apzinātu reģiona problēmas,

kas ir ļāvis viņam izveidot visaptverošu Latgales attīstības vīziju, kurā nav aizmirstas pat šķietami mazsvarīgas idejas. Tāpat Dzintars valsts mērogā ir intensīvi strādājis, lai panāktu Latgales attīstības plāna ieviešanu dzīvē, un es nešaubos, ka pēc ieviešanas 12. Saeimā viņš būs viens no nedaudzajiem politiķiem, kurš varēs lepnī teikt, ka ir izpildījis vēlētajiem doto solījumu nodrošināt valsts atbalstu Latgales attīstībai. Aicinu Jūs 12. Saeimas vēlēšanās atbalstīt sarakstu nr. 4 – politiskās partijas „Vienotība” un „Latgales partijas” sarakstu, un Dzintaru Zači!

ALDIS ADAMOVIČS
Preiļu novada domes priekšsēdētājs, „Latgales partijas” līdzpriekšsēdētājs

Latgales nākotne ir pašu latgalešu rokās – šī bieži dzirdētā frāze īpašu jēgu iegūst Saeimas vēlēšanu priekšvakarā, kad kļūst skaidrs – no mūsu izvēles tiešām ir atkarīga kā visa Latgales reģiona, tā ziļo ezeru zemes pilsētu un lauku nākotne. Saeimas vēlēšanās mēs balsojam gan par politiskajām partijām, gan par konkrētiem cilvēkiem, kuri nākošo četru gadu garumā būs mūsu interešu pārstāvji visas valsts mērogā.

Vienlaikus Latgale ir specifisks Latvijas reģions, vēsturisku iemeslu dēļ atšķirīgs no pārējās Latvijas, reģions, kam nepieciešamas īpašas rūpes un pieeja. Šī iemesla dēļ Latgales interešu pārstāvēšana ir jāuztiek cilvēkiem, kuriem ir skaidrs priekšstats par reģiona problēmām un skaidrs redzējums par Latgales nākotni. Kā pašvaldības vadītājs esmu daudz strādājis kopā ar Dzintaru Zači, un ar pilnu atbildību varu teikt, ka viņš ir šāds cilvēks. Aicinu 12. Saeimas vēlēšanās atbalstīt Dzintaru Zači un viņa pārstāvēto „Latgales partijas” un partiju „Vienotība” kopējo sarakstu!

ALĪNA GENDELE
Ludzas novada domes priekšsēdētāja, „Latgales partijas” valdes locekle

Kā pašvaldības vadītāji mans pienākums ir rūpēties par Ludzas novada attīstību, par to, lai novadā būtu sakārtoti ceļi un infrastruktūra, lai taptu jauni uzņēmumi un veidotos jaunas darba vietas, lai apstātos cilvēku aizplūšana no Latgales, un aizbraukušie sāktu atgriezties mājās, savā dzimtajā Latgalē. Lai panāktu šīs vīzijas piepildīšanos, iesākumā nav vajadzīgs daudz –

tikai cilvēki, kuri tic, ka tas ir iespējams, kuri ir gatavi ieguldīt savu darbu, spēkus un laiku Latgales attīstībā, aizstāvēt Latgales intereses kā Latvijas, tā Eiropas Savienības mērogā. Viens no šādiem cilvēkiem ir Dzintars Začis, un es aicinu visus tos, kuriem rūp Latgales nākotne, arī turpmāk uzticēt viņam mūsu interešu pārstāvēšanu.

GUNĀRS UPENIEKS
Krāslavas novada domes priekšsēdētājs

Uz Latgali ar tās pilsētām, laukiem un ezeriem, ar līdzās esošajām Krievijas un Baltkrievijas robežām, ir jāraugās kā uz neizmanto to iespēju reģionu. Kā Latgales patriotam man simpatizē to valsts mēroga politiku viedoklis, kuri Latgalē redz šīs neizmanto tās iespējas. Sadarbojoties ar Dzintaru Zači dažādos jautājumos, kopīgi definējot Latgales attīstības vīziju, varu nešauboties apgalvot, ka Dzintars ir cilvēks, kurš manā

dzimtajā pusē redz neizmanto tās iespējas un meklē ceļus, kā tās izmantot, tādēļ es aicinu 12. Saeimas vēlēšanās atbalstīt Dzintaru Zači un partiju „Vienotība”.

SERGEJS MAKSIMOVŠ
Viļakas novada domes priekšsēdētājs, „Latgales partijas” valdes loceklis

Kultūras un tradīciju dēļ uzskatu Viļaku par vienu no latgaliskākajiem novadiem Latgalē, vietu, kura savā dvēselē ir daudz latviskāka, nekā liela daļa ne tikai Latgales, bet arī pārējās Latvijas. Vienlaikus dažādu iemeslu dēļ ne tikai Viļakas novadam un tā unikālajai kultūrai, bet arī visai Latgalei ir nepieciešams nopietns visus atbalsts, bet maz ir tādu Lat-

vijas mēroga politiķu, kuri to apzinās, un vēl mazāk tādu, kas tiešām ir gatavi šo atbalstu sniegt. Dzintars Začis nešaubīgi pieder pie pēdējiem, jo saprot un pārzina Latgales problēmas, tādēļ es aicinu 12. Saeimas vēlēšanās balsot par Dzintaru Zači, jo tas būs balsojums par Viļakas, Latgales un visas Latvijas nākotni.

INĀRA SILICKA
Kārsavas novada domes priekšsēdētāja

Šobrīd globālā finanšu un ekonomiskā krīze ir atkāpusies, viena no šajā krīzē smagāk cietašajām valstīm – Latvija, atkal ir nostājusies uz uzplaukuma ceļa, bet pirmās pēc krīzes pārvarēšanas Saeimas vēlēšanas liek uzdot jautājumu – pa kādu ceļu tālāk ies mūsu valsts? Personiski man atbilde uz šo jautājumu ir skaidra – Latvijai jābūt valstij, kura aizstāv savus sociāli mazāk aizsargātos iedzīvotājus, kā arī valstij, kurā valda vienmērīga visu reģionu attīstība.

Pēdējais punkts īpaši ir attiecināms uz Latgali, kurai nepieciešams valsts atbalsts un īpašs reģiona attīstības plāns vienmērīga uzplaukuma nodrošināšanai. Latgalei ir nepieciešami politiķi, kas apzinās šīs nepieciešamības, un ir gatavi strādāt mūsu novada nākotnes labā. Uzskatu, ka tieši šāds politiķis ir Dzintars Začis, tādēļ aicinu vēlētajus atbalstīt viņu 12. Saeimas vēlēšanās.

STEFANS RĀZNA
Rūkstes novada domes priekšsēdētājs

Dzintaru Zači pazīstu kā politiķi, kurš devis lielu ieguldījumu kā Latgales reģiona kopumā tā daudzu Latgales apdzīvoto vietu attīstībā, un kā cilvēku, kuram patiesi interesē un sāp problēmas, ar kurām saskaras Latvija un Latgale. Dzintaram arī piemīt apbrīnojama spēja uzklaustīt jebkuru cilvēku, un, pateicoties šai spējai, viņam ir radies skaidrs priekšstats par to, kādu ceļu nepieciešams iet Latgales reģionam, un kādā jādabū valsts lomai šajā ceļā. Dzintars jau ir ielicis pam-

atus Latgales attīstības plānam, rosinot virkni iniciatīvu ministriju un likumdošanas līmenī, kā arī ir gatavs turpināt šo ne vieglo, taču Latgalei tik svarīgo darbu. Šī iemesla dēļ uzskatu par nepieciešamu 12. Saeimas vēlēšanās atbalstīt partiju „Vienotība” un personiski Dzintaru Zači. Iesāktajiem darbiem jātiec pabeigtiem!

EDMUNDS TEIRUMNIEKS
Rēzeknes augstskolas rektors

Neviena no Latvijas reģioniem uzplaukums nav iedomājams bez reģionālo un vietējo augstskolu pastāvēšanas. Tieši šīs augstskolas ir tās, kas nodrošina reģionus ar vietējos apstākļus labi pārzinošiem speciālistiem, spēj ātri reaģēt uz vietējo uzņēmēju un pašvaldību vajadzībām, kalpo par savu veida garantiju, ka daudzi zinātkāri jaunieši paliks savās dzimtajās vietās. Man ir patīams prieks, ka nepieciešamību pēc neatkarīgām, izmaiņām operatīvi pielāgoties spējīgām vietējām

augstskolām, nepieciešamību pēc izglītības līmeņa celšanas reģionos, it īpaši Latgalē, atbalsta arī politiķi un konkrēti Dzintars Začis. Atbalstot viņu 12. Saeimas vēlēšanās, Jūs atbalstīsiet arī izglītības attīstību Latgales reģionā!